

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 4
Joulukuu
2019

Vuosi takana - ja edessä

Oma sisäänajovuoteni alue-toimiston työhön on juuri päättymässä. Pohjanmaan aluetoimiston vastuulla olevien kolmen maakunnan maakuntakeskukset, kaupungit ja kunnat ovat tulleet, ellei tutuiksi niin vähemmän vieraiksi. Näin on oltavakin, sillä paikallispuolustuksen onnistuminen perustuu verkostojen, ihmisten, toimintojen ja infrastruktuurin tuntemukseen, vahvuuksien hyödyntämiseen sekä haavoittuvuuksien minimoimiseen. Maantieteellisesti tarkasteltuna Etelä-Pohjanmaa oli päättävän vuonna varmasti eniten puolustusvoimien harjoitustoiminnan saavana osapuolena SEINÄJOKI19-paikallispuolustusharjoituksessa. Keskeiset opetustavoitteet saavutettiin, ja mikä tärkeintä, kaupunkilaisten asennoituminen koululaisesta taksikukseen oli poikkeuksetta erittäin positiivista. Vuonna 2020 pystymme vihdoin siirtämään alue-toimiston tapahtumien ja

harjoitustoiminnan painopistettä Keski-Pohjanmaalle. Paikallispuolustuksen ”kisakaupunkimme” on 400 vuotista - sotahistoriallisesti kunniastakin - olemassaoloon juhlija Kokkola syyskuun toisella viikolla.

Osana vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen lakimuutosta puolustusvoimien ohjaus ja yhteistoimintasuhde Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kanssa syvenee. Tähän liittyvät aluetoimiston konseptit ja työnkulkukaaviot ovat meillä laadinnassa. Mitään ei kuitenkaan synny ilman toimeenpanevia ja päteviä ihmisiä. Näiden rekrytointi niin puolustusvoimien kuin MPK:n puolella vaikuttavat etenevän hyvin. Paikallispuolustuksen koulutuskonseptin edelleen kehittämisessä meillä on paljon mahdollisuuksia. Pienten vastoin käymisten ei kannata antaa masentaa, tulokset tulevat ajan kanssa. Jokainen voi miettiä tilannetta kymme-

nen vuotta sitten ja nykyisiä saavutuksiamme! Hyvä vertailukohta löytyy osakesijoittamisesta, jossa lyhyellä aikavälillä emme näe tuottoja, ainoastaan kurssien heilunnan.

Lopuksi toivotan hyvää vuodenvaihdetta juhlineen. Herkuttelujen kanssa lie nee hyvä pitää maltti. Olen ylennystilaisuuksissani todennut, että 30 cm liian pitkät hiukset lähtevät liikekannallepanossa minuutissa, mutta 30 kg ylimääräistä vyötäröllä eivät. Ihannepainoindeksi verrattuna lisäkiloja voi olla, jos ne ovat lihasta ja siten lihasvoimaa. Varusteiden kasvava paino, taistelijaparin evakuoitinkyky ja taistelujen intensiteetti peräänkuuluttavat tätä. Muistathan silti, että liikunnan tulee olla mielekästä, ja vähän on aina parempi kuin ei mitään.

Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Mauri Etelämäki

Puolustusvoimien pääsotaharjoituksen, Kaakko 19:n tavoitteet täyttyivät

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus Kaakko 19 päättyi keskiviikkona 4.12. Harjoituksen johtaja kenraaliluutnantti Petri Hulkko oli erityisen tyytyväinen joukkojen ilmeeseen ja asenteeseen.

Kaakko 19 oli Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen yhteinen vuoden pääharjoitus. Tavoitteena oli kehittää yhteistyötä ja valmiutta toimia yhdessä nopeissa ja haastavissa tilanteissa.

27.11. - 4.12. järjestettyyn sotaharjoitukseen otti osaa laaja joukko varusmiehiä, reserviläisiä sekä Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen henkilökuntaa. Toimintaa oli Kaakkois-Suomessa, Uudellamaalla ja rannikkoalueilla. - Tässä harjoituksessa keskinäinen yhteistyö onnistui erittäin hyvin, ja joukkojen ilme ja aktiivisuus olivat kohdallaan, harjoituksen johtaja, Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti **Petri Hulkko** totesi.

- Se, että harjoitus oli onnistunut, ei tarkoita sitä, että ei olisi kehitettävää. Keräämme havainnot ja kehitämme toimintaa sen mukaisesti.

Paljon on muuttunut 80 vuodessa, mutta ei taito ja tahto puolustaa kotimaata. Kyky koko Suomen puolustamiseen perustuu edelleen asevelvollisuuden kautta koulutettujen taistelijoiden osaamiseen.

Osaavia varusmiehiä ja reserviläisiä

Kaakko 19 -harjoitukseen osallistui yhdenaikaisesti enimmillään noin 12 000 henkilöä, joista varusmiehiä oli 6 200, reserviläisiä 3 200 ja Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen henkilökuntaa 2 600. Tavoitteena oli myös todentaa varusmiesten ja reserviläisten osaamista suuressa harjoituskokonaisuudessa. Maavoimien komentaja seurasi harjoitusta ja tapasi joukkoja eri puolilla harjoitusalueita. - Reserviläisten tekemiseen

olen erityisen tyytyväinen. Siitä paistoi hyvä asenne kautta linjan, totesi kenraaliluutnantti Hulkko.

Kaakko 19 -harjoitus oli samalla asepalvelustaan suorittavien päättöharjoitus.

- Ennen kaikkea harjoitukset ovat koulutustapahatun, joissa on kyse oppimisesta. Varusmiehelle tällaiseen harjoitukseen osallistuminen on ainutkertainen kokemus, joka toivottavasti jää mieleen yhtenä parhaista varusmiesajan muistoista, kenraaliluutnantti sanoi.

Joukkoja Tampereen paraatiin

Harjoitukseen osallistuneet joukot palaavat varuskuntiinsa tai jatkavat Tampereelle itenäisyyspäivän paraatiin. - Kiitän siviiliväestöä siitä,

että Kaakko 19 -harjoitukseen ja esimerkiksi sen tuomiin liikkemääriin on suhtauduttu positiivisesti toimintaamme ymmärtäen, kenraaliluutnantti Hulkko totesi.

Puolustusvoimien tiedote
4.12.2019

Kuvat: Maavoimat – Armen – The Finnish Army
kuvat

Kaksi laskuvarjojääkäripartiota siirtyi NH90-kuljetushelikoptereilla tiedustelutehtävään.

CV9030 -rynnäköpanssarivaunu laukaisee savuheitteet.

UUTTA KOHTI

Vaiherikas vuosi 2019 alkaa olla takana ja katseet on suunnattu jo vuoteen 2020. Vauhtia ja pikatilanteita ei kuluva vuodesta puuttunut. Muun muassa uuden vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta ja ampuma-aseita koskevien lakien nopeampoiset muutokset ja niistä aiheutuneet seuraukset, kuten tilapäinen ampumakoulutuskielto ja uudet vaatimukset ammunnanjohtajille, ovat jossain määrin vaikuttaneet myös kentän toimintaan. Vaikutukset ovat kuitenkin olleen tilapäisiä ja käytänteet ovat pikkuhiljaa vakiintuneet tulevaa vuotta silmällä pitäen.

Lakimuutoksen myötä vuonna 2020 puolustusvoimat ei enää voi tilata MPK:lta sotilaallista koulutusta totuttuun tapaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että aktiivisesti kouluttajataitojaan kehittäneet, sitoutuneet kouluttajamme kävisivät tarpeettomiksi, päinvastoin. MPK ylläpitää ja kehittää edelleen sitoutuneiden kouluttajien ja tukitoimijoiden taitoja alueellisilla ja valtakunnallisilla kouluttajakoulutuksilla. Tästä kouluttajapoolista maanpuolustuspiiri esittää puolustusvoimille heidän asettamien tarpeiden pohjalta kouluttajat paikallisjoukkojen kertausharjoituksiin ja vapaaehtoihin harjoituksiin. Näin kouluttajien merkitys paikallisjoukkotuotannossa jopa entisestään korostuu.

Myös sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus uudistuu. Aiemmin aluetoimisto on maksanut joidenkin kurssien osalta maakuntajoukkoihinsa kuuluvien reserviläisten kurssimaksut. Uudessa mallissa puolustusvoimat maksaa patruunakulut pois lukien osallistumismaksun paikallisjoukkoihin kuuluville reserviläisille, ja soveltuvilta osin myös muille reserviläisille, joiden sodan ajan sijoitusta tai suunniteltua sijoitusta kyseinen koulutus palvelee. Aluetoimistot valitsevat MPK:n järjestelmän kautta kursseille osallistuneista reserviläisistä kuukautta ennen kurssin alkamisajankohtaa ne, jotka kurssille hyväksytään. Tämä lakisääteinen käytäntö edellyttää normaalia aikaisempaa ilmoittautumista sotilaallisia valmiuksia palvelevaan koulutukseen.

Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus keskittyy entistä enemmän yksilö-, partio- ja ryhmätason taitoihin. Koulutuksen pohjana ovat uudet, valtakunnalliset koulutusohjelmat, joilla pyritään yhtenäistämään koulutussisältö ja osaamisvaatimukset koko valtakunnan alueella ja näiden koulutusohjelmien perehdyttämiseen keskitytään vuoden 2020 kouluttajakoulutuksissa. Osa koulutusohjelmien mukaisista kursseista toteutetaan Pohjanmaan maanpuolustuspiirin alueella jo vuonna 2020, mutta tavoite on, että valtaosa vuoden 2021 SOTVA -koulutuksesta pohjautuu valtakunnallisiin koulutusohjelmiin. Koulutusohjelmien myötä myös Pohjanmaalle saadaan uusia avauksia taistelijan perustaitojen eri teemoista.

Koska mm. PAUHA- ja HÄJY -harjoitukset tulevat reserviläisten osalta olemaan aiempaa enemmän taistelijan osaamista mittaavia, soveltavia harjoituksia, harjoituksissa tarvittavia taistelijan perustaitoja koulutetaan MPK:n kursseilla ja juuri näille maksuttomille kursseille paikallisjoukkoihin kuuluvia reserviläisiä pyritään ohjaamaan ja sitä kautta luomaan heille paremmat edellytykset toimia soveltavassa harjoituksessa ja omassa sodan ajan tehtävässään. Lisäksi uusi laki antaa aiempaa huomattavasti paremmat mahdollisuudet käyttää puolustusvoimien resursseja koulutuksessa, kuten asemateriaalia.

Myös Pohjanmaan maanpuolustuspiiriin palkataan vuoden vaihteessa valmiuspäällikkö, joka työpiste on Pohjanmaan aluetoimiston yhteydessä. Täysipäiväisen valmiuspäällikön tehtävä on yhteen sovittaa maanpuolustuspiiriin koulutustarjontaa vastaamaan puolustusvoimien paikallisjoukoilleen asettamia vaatimuksia. Lisäksi hän vastaa uusien kouluttajien rekrytoinnista, koulutuksen suunnittelun tukemisesta, kouluttajien jatkokoulutukseen ohjaamisesta ja sitä kautta reserviläisen urapolun suunnittelusta kouluttajan omat tarpeet ja osaamisalueet herkällä korvalla kuunnellen.

Tässä on vain pieni osa muutoksien mukanaan tuomista mahdollisuuksista. Kokonaisuutta ajatellen tulevasta vuodesta tulee kuitenkin taatusti mielenkiintoinen ja se tarjoaa aivan uudenlaisia mahdollisuuksia niin kurssilaisille kuin toimijoillemmekin. Tässä vaiheessa on kuitenkin hyvä kiittää kaikkia kurssilaisia, kouluttajia- ja tukitoimijoita, yhteistyökumppaneita ja kaikkia toiminnassamme tänä vuonna mukana olleita – te kaikki olette olleet mukana tekemässä turvallisuutta yhdessä tänäkin vuonna.

Koko MPK:n Pohjanmaan maanpuolustuspiirin henkilökunnan puolesta haluan toivottaa lukijoille rauhallista joulua ja menestystä vuodelle 2020.

Jani Pikkarainen
Piiripäällikkö

Pohjanmaan maanpuolustuspiiri

Piiripäällikkö Jani Pikkarainen
050 553 6828, jani.pikkarainen@mpk.fi

Koulutussihteeri Rhea Nykvist
0400 395 909, rhea.nykvist@mpk.fi

www.instagram.com/mpkpohjanmaa

Kokkolan ja Vaasan koulutuspäälliköt

Koulutuspäällikkö Toni Puutio
040 177 3414, toni.puutio@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Hannu Maunula
040 486 4200, hannu.maunula@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Kari Rönqvist
040 527 0712, kari.ronnqvist@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Petri Uurainen
040 412 2529, petri.uurainen@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Pauli Salo
040 167 7333, pauli.salo@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Jari Myllymäki
0500 265 147, jari.myllymaki@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Juha Möttönen
040 543 3754, juha.mottonen@mpk.fi

MPK Pohjanmaan ja Vaasan koulutuspaikan kuulumiset

Vuosi 2019 on loppuillaan ja nyt on erinomainen hetki tarkastella kulunutta vuotta. MPK Vaasan koulutuspaikan vuosi on sujunut erittäin voimakkaassa myötätulessa. Pystyimme vastaamaan koulutuspaikan toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin niin määrällisesti kuin laadullisesti. Koulutusluvuiltaan vuosi 2019 on selkeästi paras Vaasan koulutuspaikan kolmivuotisen historian aikana. Viimeistä kertaa Puolustusvoimien MPK:lta tilaamat harjoitukset HÄJY ja ÄRJY keräsivät laajasti kiitosta niin reserviläisiltä kuin harjoituksia valvoneelta Puolustusvoimien henkilökunnalta. Ei myöskään sovi unohtaa Vaasan koulutuspaikan koulutuksen kivijalkaa eli laadukasta ja hyvin suosittua ampumakoulutusta, jonka volyymia olemme onnistuneet laajentamaan vuosi vuodelta. MPK Pohjanmaan Instagramista tuttu hashtag #HYVIÄHOMMIA kiteyttäneen vuoden 2019 toteutuksen. Hommia tehdään hyvällä fiiliksellä ja toiminnasta paistaa tekemisen meininki. Onnistuneen vuoden taustalla työskentelee ammattitaitoinen ja kasvava porukka MPK:n vapaaehtoisia sekä sitoumuksen tehneitä kouluttajia. Yksi heistä on hovikuvaajamme ja MPK:n vuoden 2019 vapaaehtoinen tiedottaja Pasi Lindroos, joka on kuvittanut myös tämän jutun.

Vuosi 2020 tuo tullessa lakimuutoksen koskien vapaaehtoista maanpuolustusta. Tammikuun ensimmäinen päivä voimaantuleva lakimuutos on herättänyt välillä voimakkaitakin tunteenpurkauksia. Keskeisin muutos lienee se, että MPK ei enää saa järjestää sotilaallista koulutusta, ja sotilaallista valmiutta palvelevasta koulutuksesta tulee MPK:n lakisääteinen

tehtävä. Vaasan koulutuspaikalla tavoitteeksi on asetettu se, että muutos ei tule näkymään kentälle. Vaikka aikaisemmin MPK:n hallinnoimat harjoitukset siirtyvät Puolustusvoimien vastuulle, niin MPK tukee edelleen harjoitusten toteuttamisessa. Näin alueemme sitoumuksen tehneille MPK:n sotilaskouluttajille on edelleen tarvetta, ja käytännössä Puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset pyörivät kuten aina aikaisemmin. Sotilaallista valmiutta palveleva koulutus on määritelty tarkemmin uusilla asetuksilla ja sen toteuttamismahdollisuudet on turvattu mm. siten, että MPK voi pyytää paljon laajempaa materiaalitukea Puolustusvoimilta. Lisäksi suuri osa sotilaallista valmiutta palvelevasta koulutuksesta tulee olemaan

osallistujille ilmaista. Sotilaallista valmiutta palvelevan koulutuksen keskiössä on yksilön taitojen kouluttaminen. Juuri sotilaallista valmiutta palvelevan koulutuksen varaan tulemmme rakentamaan ison osan uusista kursseista tulevina vuosina. Vaasan koulutuspaikan ensi vuoden koulutustarjonnassa uusina kursseina näkyy paljon perään kuulutettu liikuntakoulutus, mm. kentäkelpoisuusmarsseina sekä laajemmalla volyymilla tuotettu aselajikoulutus, kuten sotilaspoliisikurssit.

Vuodelle 2020 MPK Pohjanmaa ja Vaasan koulutuspaikka saa myös merkittävän lisäresurssin uuden kokopäiväisen valmiuspuurin viran muodossa. Valmiuspäällikkö tulee tukemaan reserviläisjohtajia

likkö tulee lisäksi tukemaan rekrytoinnissa niin MPK:n kouluttajiksi kuin paikallisyhteistyöryhmiin. MPK Vaasan koulutuspaikan tulevaisuus näyttääkin erittäin positiiviselta.

Rauhallista joulua, harjoitusrikasta vuotta 2020 ja toivottavasti näemme MPK Pohjanmaan kursseilla! Vuodenvaihteen jälkeen kannattaa käydä tarkistamassa MPK Pohjanmaan koulutustarjonta vuodelle 2020 osoitteessa www.mpk.fi/pohjanmaa. Tarjolla on ennätysmäärä hyviä kursseja!

Koulutuspäällikkö
Tomi Puutio
Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK)
Pohjanmaan maanpuolustuspiiri
Vaasan koulutuspaikka
puh. 040 177 3414
toni.puutio@mpk.fi

www.mpk.fi/pohjanmaa
MPK Pohjanmaan koulutustapahtumat
www.facebook.com/pohmpp
www.instagram.com/mpkpohjanmaa

Kuvat: Pasi Lindroos/
Ressukuva

ja reserviläiskouluttajia sotilaallisen koulutuksen sekä sotilaallista valmiutta pal-

velevan koulutuksen suunnittelussa, valmistelussa ja toteutuksessa. Valmiuspääl-

Ylivieskassa perehdyttiin IDPA-ammuntaan

Kahden täystuntisen päivän IDPA -perehdytyskurssi Pohjois-Pohjanmaan toiminta-ampujille toteutettiin talviolosuhteissa Ylivieskassa, Huhmarin ampumaradalla. Tämä oli viimeinen MPK:n puitteissa toteutettu IDPA -ammunnan perehdytyskurssi. Syynä tähän on se, että ampuma-aselain aiheuttamien muutosten myötä MPK:ssa voidaan toteuttaa vain jäsenjärjestöjen ammuksia. Toiminnallisten ampumalajien puolella tämä tarkoittaa practical- ja sovellettua reserviläisammuntaa.

Osallistuminen edellytti etukäteistehtävänä perehtymistä tärkeimpiin sääntökohtiin. Ensimmäisen päivän teoriaperusteiden jälkeen kurssia jatkettiin tarkkuuspainotteisella harjoittelulla 1 - 3 m etäisyydellä. Lauantai-iltana pimeän aikaa hyödynnettiin harjoittelemalla myös valaisimen käyttöä.

Toisen päivän painopiste oli lajinomainen harjoittelu esteiden takaa, sekä tutustuttiin yhden käden ammuntaan vahvemmalta ja heikommalta puolelta. Ammuntaharjoitteissa oli runsaasti myös hätälippaanvaihtoja, koska IDPA:ssa ”slide lock” on hyvin pitkälle way to go. Lopuksi pidettiin kilpailuna 5 x 5 -tasotesti. Divarimestarit olivat Rami Mäki (BUG), Joakim Hansson (CDP), Jarmo Oja (CO), Mikko Hyvärinen (ESP), Juha Virkkala (REV) ja Aapo Läspä (SSP). Lyhyesti IDPA:sta (International Defensive Pistol Association)

DPA:lla ei ole kattojärjestöä Suomessa, vaan jäsenmaksut maksetaan suoraan USA:han. Toimintaa

Kyseessä ei ole perinteisen pistooliammunnan harjoite, vaan totuttautuminen heikommalta puolelta ampumiseen.

koordinoi kussakin maassa ”maaajohtaja” (IPOC: International Point of Contact), joka Suomessa on Hannu Maunula. IDPA on viimeisten vuosien aikana levinnyt maassamme kulovalkean tavoin. Luokittelukelpoisia kilpailuja vuositasolla on runsaasti, sisältäen Suomen ja Pohjoismaiden mestaruuskilpailut. Kun näihin lisätään seurakohtaiset klubikisat, nousee kansallisten kilpailujen määrä pitkälti toiselle kymmenelle.

IDPA kehitettiin USA:ssa vastineeksi practical-ammunnan välinekehitykselle, mikä on toiminta-ammunnan huippu-urheilua. Syynä tähän oli se, että

haluttiin palata käytännöllisemmän ammunnan pariin siten, että käytetään perusaseita ja -varusteita. IDPA on toiminnallisen ammunnan ”jokkisluokka”, missä kuitenkin ammutaan maailmanmestaruudesta.

Teksti ja kuvatekst:
Hannu Maunula

Kuvat: Jouko Liikanen

Kilpa-stageilla on usein lajivaatimuksena myös ”shooting from retention”. Tämä tarkoittaa useimmiten kuuden laukauksen ampumista kyynärvarsi tuettuna kylkeen kädenmitan päässä olevaan tauluun.

Revolveriluokassa kaikki enintään neljän tuuman mittaiset revolverit kokevat renessanssin. Säännöissä edellytetään, että kilpailujen ampuma-asetat on suunniteltava ”revolverineutraaleiksi”. Tämä tarkoittaa sitä, että liikkumisen aikana näkyviin tulevia tauluja kerrallaan saa olla korkeintaan kuusi kappaletta.

Muista toiminta-ammunnan lajeista poiketen IDPA:ssa on kyettävä vaihtamaan lipas myös heikommalta puolelta ammuttaessa.

Oikeudenmukaisuuden olemus on reiluus

Oikeudenmukaisuus

Oikeudenmukaisuus on iso käsite. Kaikki sitä haluavat ja kaikki siitä puhuvat. Mutta olemmeko me itse oikeudenmukaisia?

Eri uskonnoissa ja kulttuureissa on erilaisia oikeutuksia toimia elämässä. Sivistyneissä valtioissa oikeudenmukaisuudet ovat kuitenkin aika lailla yhteneviä.

Luonto ja meri kohtelevat kaikkia samalla tavalla.

Suomi lukeutuu maailman kärkimaihin monilla mittareilla mitattuna. Suomesta on mm. sanottu. ”Suomi on maailman vakain valtio”, ”Suomi on inhimillisen hyvinvoinnin vertailussa maailman paras maa”, ”Suomalaisten luottamus muihin ihmisiin on Euroopan suurinta” ja ”Suomi on maailman paras maa ihmisten perusoikeuksien suojelemisessa”. Tällaista valtiota ei rakenneta ilman oikeudenmukaisuutta ja reiluuutta.

Teenkö oikein vai teenkö väärin?

Oikeudenmukaisuuden toteuttaminen elämässä ei ole aina helppoa, vaikka sitä haluaisikin. Tuskin kukaan meistä kannattaa epäoikeudenmukaisuutta oikeudenmukaisuuden sijaan. Silti epäoikeudenmukaista ja epäreilua toimintaa ja tekijöitä löytyy aina. Tällöin oikeudenmukaisuuden taju tai moraalikäsitys on väärin.

Aselevon vastaiskuja ja neuvotteluja. Huolimatta aselevosta hyökkäsi vihollinen muutamin paikoin, mutta lyötiin takaisin. Saimaan kanava 1944.09.04. SA-Kuva

Arjessa omaa oikeudenmukaisuuden tajuun ja moraaliaan voi vahtia kysymällä:

Teenkö tässä nyt oikein vai väärin?

Toiminko vilpittömästi oikeudenmukaisuuden eteen – vai vaikuttaako taustalla jokin inhimillinen muu tunne, esimerkiksi kateus, ahneus tai piheys.

Elämä ei ole aina reilua

Epäoikeudenmukaisuudesta ja epäreiluudesta syntyy kaunoja, riitoja ja sotia, mittakaavat vain vaihtelevat.

Suuren Neuvostoliiton hyökkääminen pieneen Suomeen oli aikoinaan epäreilua.

Vielä epäreilumpaa oli se, että Neuvostoliitto vaati

9./JR 57:n lohkolta. Aselepo on nostanut etulinjan elämän taisteluhaudasta maan päälle. Korvike kiehuu tulihtalla ja kessupiippu maistuu. Vuosalmen sillanpää 1944.09.07. SA-Kuva.

Muutamassa vuosikymmenessä sitkeä, reilu kansa teki maastaan yhden maailman turvallisimmista, oikeudenmukaisimmista ja tasa-arvoisimmista valtioista.

Suomen kansallisrunoilija J. L. Runeberg on kirjoittanut:

”Järkevälle on lain ja oikeuden pakko yhtä helppo kuin hengittäminen.

Reiluus on helppoa ja yksinkertaista

Voimme kaikki tehdä päivittein arjessamme pieniä reiluja tekoja. Kehumme kaveria, annamme aikaam-

sodan jälkeen jättämisiä sotakorvauksia Suomelta! Suomi kuitenkin maksoi sotakorvaukset Neuvostoliitolle kuten oli sovittu. Helppoa se ei ollut missään vaiheessa, kun kansalaiset

Sotakorvauksena toimitettujen laivojen määrä muodostaisi 30 kilometrisen jonon.

Sotakorvauksia maksettiin paljon. Viimeinen tavaratoimitus ylitti rajan syyskuussa 1952 ja suomalaiset huokaisivat helpotuksesta.

joutuivat itsekin elämään sotien jälkeistä aikaa säännöstelyn alla ja kaikesta oli pulaa. Suomi oli ainoa maa maailmassa, joka lopulta maksoi sotakorvaukset. Tämä kertoo paljon myös suomalaisista. Se mikä luvataan, se pidetään.

me tai rahaamme hyväntehtöjen jälkeistä aikaa säännöstelyn alla ja kaikesta oli pulaa. Suomi oli ainoa maa maailmassa, joka lopulta maksoi sotakorvaukset. Tämä kertoo paljon myös suomalaisista. Se mikä luvataan, se pidetään.

Reilusti toimimalla myös oma elämämme on parempaa ja yöunetkin makoisimmat.

Ollaan reiluja kanssaihmisille, vaikka se joskus olisi-kin vähän itseltä pois!

Satu ja Laura

Kuvat: SA-Kuva ja KAVIn Elävä muisti -palvelu

Suomalaiset ovat aina olleet suorasekäistä ja reilua kansaa. Kun sotakorvauksista selvittiin, keskityttiin oman kansan hyvinvointiin ja kasvatettiin sitä hyvää, mikä meissä oli.

Sisarus opettaa niin karkkien kuin kokemusten jakamista.

Oikeudenmukaisuuden ja reiluuden arvot siirtyvät isältä pojalle, sukupolvelta toiselle.

Uhat muuttuvat – muuttuuko maanpuolustus?

Vaikka olemme saaneet elää rauhassa jo 75 vuotta, vaikuttavat Suomen 1939-1945 käymät sodat edelleen vahvasti suomalaiseseen ajatteluun: monille suomalaisille sota on edelleen esimerkiksi Tuntemattomassa sotilaassa kuvattuja korpitaiteluita. Moderni sota on kuitenkin aivan erilaista kuin sota 80 vuotta sitten. Meihin ja maahamme kohdistuvat uhat ovat erityisesti teknologian kehittymisen myötä muuttuneet ratkaisevasti. Miten uhkien muuttuminen vaikuttaa maanpuolustukseen?

Vuosina 1939-1945 käydyt sodat – talvisota, jatkosota ja Lapin sota – ovat keskeinen osa suurta suomalaista kertomusta. Sotien itsenäisyystaistelusta, talvisodan hengestä ja alikersantti Rokan kaltaisesta myyttisestä suomalaisesta sotilaasta on tullut kollektiivisen minuutemme ja suomalaisuuden tärkeitä osia.

Perinteistä näkemystä sodasta myös toisinnetaan edelleen jatkuvasti. Sota käsitteenä onkin suomalaisessa keskustelussa äärimmäisen voimakkaasti latautunut: se kytkeytyy historiaan ja sen kokemuksiin, joilla ei kuitenkaan voida selittää nykyisyyttä eikä varsinkaan tulevaisuutta. Todellisuuden ja kuvitellun välillä vallitsee ristiriita.

Harmaa epävakaus syvän rauhan sijaan

Sota ja rauha nähdään Suomessa yleensä dikotomiana: maassa on joko sota tai rauha, ja viime vuosikymmenet meillä onkin puhuttu syvän rauhan ajasta. Nykyisessä keskinäisriippuvassa maailmassa tilanne ei kuitenkaan ole näin yksiselitteinen. Erilaisten uhkien – niin sotilaallisten kuin muidenkin – kirjo on laajentunut ja monipuolistunut.

Taloudelliset, poliittiset, teknologiset ja sotilaalliset tekijät kietoutuvat toisiinsa niin, että tilanteen ennustaminen ja jopa kuvaaminen on erittäin vaikeaa, kun lähes kaikkea määrittävät jatkuva muutos, ennako-

mattomuus ja epävarmuus. Sodan ja rauhan sekä toimintamuotojen ja -tasojen väliset rajat hämärtyvät. Syvän rauhan sijaan voidaan puhua harmaasta epävakauden ajasta.

Harmaalle epävakauden ajalle on tyypillistä, että myös taistelukenttä on muuttanut muotoaan – jopa niin paljon, että taistelukentän sijaan on perustellumpaa puhua taistelutilasta. Sillä tarkoitetaan käsitteellistä tilaa, jossa suoritettavat operaatiot ja muut tapahtumat vaikuttavat esimerkiksi jonkin konfliktin etenemiseen. Taistelutilalla taas on ulottuvuuksia, jotka ovat muotoutuneet ennen kaikkea teknologian kehittymisen seurauksena.

Taistelutila muutoksessa

Taistelutilan perinteisimpiä ulottuvuuksia ovat maa-, meri- ja ilmaulottuvuus, joissa taistelu ja vaikuttaminen perustuvat fyysisen tuhovoiman käyttöön. Niistä nuorin on ilmaulottuvuus, jonka senkin ikä lasketaan jo sadoissa vuosissa – maa- ja meriulottuvuudessa on taisteltu tuhansia vuosia. Nämä perinteiset taistelutilan ulottuvuudet ovat pohjana myös Suomen Puolustusvoimien nykyiselle puolustushaaraajolle.

Uudempiä taistelutilan ulottuvuuksia ovat sähkömagneettisen spektrin ja avaruuden ulottuvuus sekä kyber- ja informaatioulottuvuus, jotka muodostuivat 1900-luvulla. Viime aikoina on puhuttu paljon sinällään jo melko vanhasta kognition ulottuvuudesta, jonka merkitys on kuitenkin lisääntynyt ratkaisevasti erityisesti tietoverkkojen kehittymisen ja yleistymisen myötä.

Taistelutilan ulottuvuuksien kehittyminen on muuttanut sotilaallisen vaikuttamisen tapoja ja tavoitteita. Yhä useammin perinteisen fyysisen vaikuttamisen rinnalla korostuu pehmeämpi voimankäyttö. Tällainen vaikuttaminen on usein synkronoitua ja koordinoitua suuntautuen demokraattisia valtioita ja instituutioita kohtaan. Tällöin puhutaan yleisesti hybridi-vaikuttamisesta.

Hybridivaikuttaminen on kiiloja

Hybridi- eli yhdistelmävaikuttamisen tavoitteena on vaikuttaa ennen kaikkea päätöksentekoon paikallisella, alueellisella, valtiollisella tai institutionaalisella tasolla. Vaikuttaja ajaa omaa etuaan, joka on yleensä vaikuttamisen kohteen edun vastainen.

Hybridivaikuttamisessa

Kuva: Puolustusvoimat

yhdistellään vaikuttamisen eri tapoja, esimerkiksi diplomatiaa, taloudellista vaikuttamista, sotilaallisia toimenpiteitä sekä kyber- ja informaatiovaikuttamista. Sille on tyypillistä myös toimiminen havaittavuuden ja syyksiluettavuuden kynnyksen alapuolella, sodan ja rauhan välisellä harmaalla alueella.

Hybridivaikuttaminen voidaan nähdä ikään kuin kiiloina, joita lyödään kohteena olevan yhteiskunnan sisälle. Tässä kiilaamisessa länsimaisten demokratioiden perushyveitä – siis esimerkiksi avoimuutta, sananvapautta ja muita perusoikeuksia sekä rajoitettua viranomaiskontrollia – hyödynnetään ns. systeemisinä heikkouksina. Riittävästi kiilattu yhteiskunta on sitten tarvittaessa helppo murtaa hyvinkin vähäisellä lisävoimankäytöllä.

Hybridivaikuttaminen on monessa suhteessa salakavalaa. Se kohdistuu laajasti yhteiskunnan eri osiin tavoilla, joita ei välttämättä vielä riittävässä määrin osata ottaa huomioon. Siksi hybridivaikuttaminen saat- taakin jäädä havaitsematta perinteisissä uhka-arvioissa ja -analyysissä. Pahimmassa tapauksessa hybridioperaatiot havaitaan hyvin myöhään vaiheessa, jossa huomattavaa vahinkoa esimerkiksi puolustus- kyvyille on jo aiheutunut.

Suomea puolustetaan arjessa

Miten uhkien muuttuminen muuttaa maanpuolustusta? Kuinka Suomi pystyy

jatkossakin huolehtimaan kansalaistensa turvallisuudesta ja vapaudesta?

Uusien uhkien sietämisessä ja torjunnassa keskeistä on resilienssi eli kriisinsietokyky. Se rakennetaan arjessa jo ennen kriisiä. Erityisesti tämä näkyy kyberturvallisuudesta huolehtimisessa ja informaatiovaikuttamisen torjumisessa.

Suomi on muiden länsimaiden tapaan pitkälle teknistynyt verkostoyhteiskunta, jossa niin organisaatiot kuin kansalaisetkin ovat täysin riippuvaisia informaatio- teknologiasta ja toimivista tietoliikenneyhteyksistä. Suurin osa tästä suomalaisesta kriittisestä kyberinfrastruktuurista on muiden kuin julkisen hallinnon organisaatioiden hallussa.

Kybermaailman turvallisuudesta huolehditaan ja sitä kehitetään koko ajan – osana yritysten ja organisaatioiden normaalia toimintaa. Myös kansalaisten kyberosaamisen kehittäminen ja omien laitteiden tietoturva huolehtiminen on ensiarvoisen tärkeää Suomen kyberkoneisturvallisuuden varmistamiseksi.

Informaatiovaikuttaminen on toimintaa, jossa informaatiota tuottamalla ja muokkaamalla tai sen saatavuutta rajoittamalla muutetaan kohteen käsityksiä tai toimintaa informaatio- ja mielipideympäristön kautta. Kyse on siis taistelusta kognition ulottuvuudessa, jossa taistelu on nykyisin kiivaampaa kuin koskaan

aiemmin: teknologian kehittymisen seurauksena esimerkiksi meihin suomalaisiin vaikutetaan nyt laajemmin ja tarkemmin kuin koskaan aiemmin. Osa tästä vaikuttamisesta on vihamielistä.

Informaatiovaikuttamisen torjunta perustuu kansalaisten riittävästä osaamis- ja koulutustasosta sekä erityisesti media- ja monilukutaidosta huolehtimiseen. Tässä erityisesti suomalaisella laadukkaalla koulutusjärjestelmällä on tärkeä rooli. Myös moniääninen ja laadukas mediakenttä suojelee osaltaan meitä suomalaisia vihamieliseltä informaatio- vaikuttamiselta.

Sota saattaa kaivata yhtäkin miestä

Uhkien muuttuminen tulee ottaa huomioon myös sotilaallisiin ja muihin kriiseihin varautumisessa. Uhat moninaistuvat, niiden asymmetria lisääntyy ja niiden torjuntaan tarvittavat kyvykkyydet muuttuvat uhkien muuttumisen mukana.

Varsinkin kyberuhkien torjunta vaatii usein hyvin-kin erikoistunutta ja jopa harvinaista osaamista, ns. niché-kyvykkyksiä. Tilanne on hyvin erilainen kuin perinteisessä sodan-ikännässä. Tämä haastaa vanhan totuuden siitä, ettei sota kaipaakaan yhtä miestä: sodan ja taistelukentän monimutkaistuminen ovat johtaneet siihen, että hyvin harvojen, ääritapauksessa jopa yksittäisen yksilön osaamisella voi olla ratkaiseva merkitys. Vastaavasti uhan voi muodostaa hyvin-kin pieni ja huomaamaton toimija, joka saattaa rampauttaa suurenkin armeijan – uhat voivat siis olla asymmetrisia.

Uhkien ja niiden torjumiseen liittyvien kyvykkyyksien muutos laajentaa myös sotilaan ja taistelijan käsitettä. Isänmaallisuus ja taistelutahto ovat jatkossakin suomalaisen sotilaan keskeisiä ominaisuuksia, mutta uusien uhkien kautta määritetty myös aiempaan verrattuna uudenlainen so-tilas.

Ylivertaisen fyysisen suorituskyvyn ja ampumataidon rinnalla tai sijaan uusien uhkien torjunnassa korostuvat ennen kaikkea kognitiiviset valmiudet, huippuluokan toimialaosaminen ja kyky toimia äärimmäisen henkisen stressin ja paineen alla. Kuva huppariin pukeutuneesta, näppäimistöä hakkaavasta ja energiajuomia lipittävästä kybersotilaasta voi olla kärjisty, muttei välttämättä kuitenkaan loppujen lopuksi kovinkaan kaukana todellisuudesta.

Reservi ja asevelvollisuus muutoksessa

Perinteisen sotilaallisen toiminnan ulkopuolisen toimialaosamisen korostuminen lisää myös reservin merkitystä. Suurin osa uusien uhkien torjuntaan tarvittavasta osaamisesta tuotetaan ja sijaitsee Puolustusvoimien ulkopuolella. Keskeisiä toimijoita tässä ovat korkeakoulut, tutkimuslaitokset ja yritykset.

Siviiliosaamisen merkityksen lisääntyminen haastaa myös asevelvollisuuden ja siihen liittyvän koulutusjärjestelmän. Varusmiespalvelus sijoittuu nykyisin tyypillisesti varhaisaikuisuuteen, monilla yleissivistävän koulutuksen ja korkeakoulututkinnon suorittamisen väliin. Tämän seurauksena Puolustusvoimilla ei ole tarkkaa käsitystä reservinsä todellisesta osaamisesta: varusmiesaikana saatu koulutus ja myöhemmin hankittu osaaminen eivät yleensä liity mitenkään toisiinsa.

Keskeistä on se, miten saadaan selville, millaista osaamista reservissä on ja kenellä sitä on. Sen jälkeen tulee varmistaa, että tämä osaaminen saadaan hyödynnettyä kokonaisturvallisuuden tuottamisessa. Tarvitaan nykyistä kiinteämpi yhteys reserviin. Tässä voidaan hyödyntää esimerkiksi uutta teknologiaa.

Kuten aiemmin totesin, uudet uhat muuttavat sotiluutta. Onkin perusteltua pohtia, pitäisikö myös suomalaisen asevelvollisuuden muuttua. Olisiko mahdollista, että jatkossa esimerkiksi kouluttautuminen uusien uhkien torjunnan kannalta merkitykselliselle alalle voisi olla osa maanpuolustusvelvollisuuden suorittamista? Olisiko tämä yksi tapa etsiä ratkaisua myös nykyisen asevelvollisuusjärjestelmän sukupuolittuneisuuteen ja tapa hyödyntää naisten osaamista nykyistä laajemmin myös maanpuolustuksessa?

Panu Moilanen

Kirjoittaja on lehtori Jyväskylänsä yliopistossa

ja valmisteele toista väitöskirjaansa Maanpuolustuskorkeakoulussa.

Militaria on keräilyharrastuksen aatelia

Yhden keräilijän aarre on ensimmäisen maailmansodan aikainen jääkärikypärä, toisen taas harvinainen pistin tai ansioristi. Militarian harrastajia on lähes jokaisen tuttavapiirissä. Jos yksi kerää mitaleja ja merkkejä, niin toinen keskittyy aseisiin, kolmas puolestaan univormuihin. Useimmille riittävät omat, varusmiesaikaiset ampuma- ja koulutushaaramerkit ja kirpputorilta ostetut pakit. Mukavia muistoja nekin.

Kokkolalainen reservin vääpeli **Rauno Hauta-aho** aloitti keräilyharrasteensa 7-vuotiaana postimerkkien parissa, ja kokoelma on laajentunut tähän mennessä ensipäivänkuoriin, ehiöihin, virhepainamiin ja –yllättävää tai ei – sotahistoria-aiheisiin erikoismerkkeihin. Mutta ykköskohde on militaria, sotilasvarusteiden keräily. Tämän kategorian tuotteet eivät ole käyttöesineitä, vaan keräilytavaraa.

– Jokainen esine sisältää oman historiansa. Esine, varsinkin vanhempi ja harvinaisempi, täytyy ottaa talteen, jotta sen historia säilyy, ja sen tarina muuttuu elävästi koettavaksi. Kun historiaan perehtyy, sitä kiinnostuu tutkimaan aina vain tarkemmin. Siksi tässä on kertynyt tätä sotahistoriaan kuuluvaa kirjallisuuttakin, mistä saa osviittaa myös ajanjaksoon liittyvistä esineistä.

– Keräilyn luonne on muuttunut tämän 50-vuotisen harrastuksen aikana määrättyä laatuun. Siinä on se hyvä puoli, että on pystynyt hyödyntämään kaksoskappaleita vaihtoesineinä toisten keräilijöiden kanssa. Vapaa-ajan harrastus tämä on kokonaan. Mutta aina haussa ovat olleet harvinaisuudet tai muuten erikoiset kohteet, kuvailee militariaan ja filateliaan keskittynyt Hauta-aho.

Sotilasvarusteiden keräily saattaa ryöstäytyä käsistä,

Yksi Rauno Hauta-ahon keräilykohteista ovat vapaussotien aikaiset mitalit. Arvokkaimmat ovat omassa vitriinissään, mutta vielä on monta prenikkaa lajiteltavaksi.

tarjolla on ollut ajoittain runsaastikin tavaraa, varsinkin entisen Itä-Saksan vapautumisen ja Neuvostoliiton romahduksen jälkeen. Silloin saattoi saada pilkkahintaan sotilasmateriaalia pinsseistä panssareihin saakka. Tusinaa saa halvalla, mutta harvinaisemmista esineistä voi joutua maksamaan myyjän vaatiman hinnan. Koska koko maailmaa ei voi ostaa, jokaisen keräilijän täytyy määritellä oma keräilyalueensa. Se myös erottaa keräilyn päämäärätömästä hamstrauksesta.

Trendit vaihtelevat myös vanhojen tavaroiden piirissä, mikä puolestaan vaikuttaa kysyntään ja tuotteiden hinnoitteluun. Kirpputorilla ei näinä päivinä ole juurikaan tarjolla mielenkiintoisia kohteita, keräilyesineiden osto ja myynti on siirtynyt huutokauppoihin, antiikkimessuille ja nettifoorumeille. Asialleen omistautuneella harrastajalla on yleensä myös oma

Puukkopistin, aliupseeripuukko. Akseli Gallen-Kallelan Suomen armeijalle vuonna 1919 suunnittelema aliupseerin univormuun kuuluva pistinmäinen puukko tuppineen.

Marshallinsaaret painoi toisen maailmansodan aiheisen postimerkkisarjan sodan tärkeimmistä tapahtumista. Talvisota aiheena pääsi mukaan tähän suurten tapahtumien sarjaan. Tässä postimerkissä on kuitenkin virhe, kommentti on Stalinin ja se on virheellisesti merkitty Mannerheimin sanomaksi.

verkosto, missä kauppa tai tavaroiden vaihtoa voi käydä turvallisesti ja luotettavasti. Aseiden keräily on mm. lupien vuoksi mennyt hankalammaksi, joten militarian harrastajat vaihtavat esimerkiksi miekkoihin, pistimiin tai kunniamerkeihin.

– Hamstraukseen ei kannata sortua, vaan keskittyä itselle tärkeisiin kohteisiin. Mitään erityistä tavoitetta minulla ei ole, mutta olen rajannut keräilysektorin ensisijaisesti jääkäri- ja suojeluskuntamateriaaliin sekä vapaussotien aikaisiin mitaleihin. Maantieteellisesti itseä kiinnostavia alueita kotimaan lisäksi ovat Viro, Aunus, Itä-Karjala ja Pohjois-Inkeri, tiivistää reserviläisenä valtakunnallisestikin ansioitunut Hauta-aho.

-- Kun tähän lähtee mukaan, siitä tulee elämäntapa. Ja kun vaikuttimena on isänmaallisuus ja aktiivinen toiminta reserviläisenä, niin saavutuksistakin nauttii syvämmemmin, kertoo satojen arvoesineiden ja tuhansien postimerkkien ja kirjojen mies.

**Kuvat ja teksti:
Jouko Liikanen**

Aliupseerimiekka SHOHA -leimalla, eli suojeluskunta-aliupseerimiekka.

Tammisaaren vankileirillä tehty lapio. Vangeilla ei huumori loppunut, lapion varsi on veistetty kettingiksi.

Pohjalaisrykmentin poikien jatkosodasta lähettämä kortti Vaasan Jaakoolle, Vaasa-lehden päätoimittajalle. Kortti on tehty heidän alas ampumastaan neuvostoliittolaisen lentokoneen siipimateriaalista, joka on lähes ilmastointiteipin kaltaista, mutta toki paksumpaa ainesta.

Puhe Sotainvalidien Veljesliiton Keski-Pohjanmaan piirin ja Kitinkannuksen kesäjuhlassa 16.08.2019

Sotainvalidi, pikkulotta
Elsa Mäkelä os. Murto

Sydänlämmän tervehdys teille kaikille!

Täällä on hyvä olla ja mieluisaa, meitä on muistettu. Kiitoksia tämän talon välle ja suuri kiitos järjestäjille! Totuuden henki, johda sinä meitä. Tämä toivomus, huokaus tulee usein mieleeni, se olisi tarpeellinen tähän aikaan ja monenmoiseen menoon. Totiset muistot ovat kirjavat, tummatkin muistot ovat tarpeelliset niin, että näkisimme kirkastetut muistot ja kiitoksen aiheet.

Meillä on ihana Luojan lahja, tämä perintö Isänmaa. Lahja, mutta sen vapaus on saatu taistelulla ja ahkeralla työllä. Suuret ovat lunnaat olleet. Sotasankarivainajat, sotalesket ja orvot, sotainvalidit, menetetyt kodit ja synnyinseutu, sotakorvaukset. Nyt on hyvin. Saamme olla kiitollisia Suomen ainutlaatuisesta tuesta ja huolenpidosta sodan seurauksista kärsiviä kohtaan.

Meidän velvollisuutemme on kykyjemme mukaan kertoa vaikeistakin ajoista, jälleerakentamisesta, historiakulttuuristamme totuudenmukaisesti tuleville maamme kehittäjille ja hallitsijoille vapaan maan perijöille. Nuori ei ehkä mielellään kuuntele, pitää kuulemaansa tarinana, meidän pitää vakuuttaa kertomamme todeksi. Lapsen mieleen jää aina jotain tärkeääkin, kun lapsen kanssa keskustellaan ja kerrotaan hänelle monenlaisia totuuksia, heidän on hyvä tietää, että lapsuus ei aina ole ollut niin kuin nykyään.

Me luotamme tulevaan, tulekoon se lastemme tietoon haasteena ja luottamuksena, että heidän tulee hoitaa ja pa-

Elsa Mäkelä pitämässä puhetta Kitinkannuksessa 16.8.2019

rantaa tätä arvokasta perintöä uskollisella ja ahkeralla työllä, oikeus ja velvollisuus on sisaruksia. Tämänkin asia pitäisi lapselle kirkastaa jo varhain. Sota on hirvittävä ilmiö, toiset rakentavat, toiset tuhoavat, tuttu kautta historian. Tästä päivästä olen iloinen ja kiitollinen kun saan olla mukana. Olen sota-ajan kasvatti, 20 % sotainvalidi. En ollut sotarintamalla, olin vain sota-alueella lotta-toimissa; pikkulottana, isojen lottien apuna. Silloinen jalkavammani alkaa vaivata haitallisesti. Ei se jalka niinkään, mutta henkisen paineen vaietut asiat ovat suuri rasitus jokapäiväisenä yksinäisen elämässä.

Tiedätte ja muistatte, niistä silloisista ei mielellään puhuttu. Siitä silloin, mutta nyt saa ja pitäisi keskustella, se huojentaisi. Painajaisuneni lamaanut-taa päiväni toimissa, toistuen ajatuksissa. Olin Suojärven

rautatieasemalla töissä jatkosodan aikana. Siellä oli tyttöjä ja poikia monissa puuhissa n. 13-16-vuotiaita. Yöaikana tuli pitkiä junia, tavaravaunuissa oli rintamalta lomalaisia ja haavoittuneita sotilaita, ruokittiin ja hoidettiin. Ne veriset kääreet, tulehtuneet haavat, tuskaiset valitukset, kuolevan miehen katse. Vaikea muistella. Päivällä saimme olla apuna keittiössä. Jos nyt joutuisin sellaisiin tehtäviin, niin en varmaan pystyisi, mutta silloin 13-vuotias lapsi oli rohkea ja uteliaskin sekä kuuliainen.

Evakkoon ja taas evakkoon

Talvisodan syttymisen jälkeen saimme olla joulukuusta helmikuuhun kotona motissa. Puna-armeijan sotilaita majoitettiin koteihimme, kaikki su-

jui hyvin, joskus kyllä pelotti. Joulun saimme viettää rauhassa, ruokaa riitti ja tunnelma oli leppoisaa. Uskalsimme käydä naapureissa. Muuhun maailmaan ei ollut yhteyttä, puhelimet ja radiot oli kerätty pois. Helmikuussa tuli käsky; kahdessa tunnissa koota vähän tarpeellisia ja ruokavaraa. Niin koottiin, kaikkea mitä jaksettiin; lämpimät vaatteet, patjat, peitot ym. Sitten kuorma-auton avolavoille 40 asteen pakasessa. Matkaa tehtiin kaksi vuorokautta. Yövyttiin kouluilla, saimme myös ruokaa. Vihdoin perillä, Petroskoin takana, entinen luostari. Meidät sijoitettiin parakkitaloihin, kaksi perhettä, yhdeksän hengen hellahuoneeseen, jossa kalustus; iso pöytä, kaksi pitkää penkkiä ja yksi sänky. Onneksi oli omia patjoja, peittoja sekä pyyhkeitä. Talvi kului rauhaneloisesti, ankarat säännöt ja vartiointi läsnä. Meillä serkuk-

silla oli mukavaa yhdessä samassa huoneessa asuen. Karjala menetettiin, mutta sen väki huolittiin koti-Suomeen vaikka eivät päättäjät olisi halunneet ottaa kodittomia vastaan. Meidät luovutettiin venäläisistä junavaunuista Värtsilässä Suomen puolelle. Hongistossa pitkät pöydät täynnä tarjottavaa, ah ihanaa. Taustalla soi musiikki, Sibeliuksen Finlandiakin kuului, sen jälkeen sitä en voi kuunnella ilman kyyneliä. Sitten kasteista ja aurinkoa. Karanteenin jälkeen evakkoon Pohjanmaalle Isoonkyröön, sitten Virroille. Sieltä kotiin Karjalaan, koti oli ehjä, siivousta, korjailua, kaikille riitti työtä.

Siellä lapsetkin joutuivat kovaan työhön. Kaiken raivauksen ja siivouksen lisäksi oli haudattava puna-armeijan sotilasruumiit, joita oli pelloilla ja tienvarsilla. Ne haudattiin yhteishautaan asiallisesti ja hartaudella. Omatekoisilla

paareilla kannoimme ruumiit haudattavaksi. Kerran ruumis putosi jaloilleni, ei juuri keinoja, paljain käsin kantamus paareille ja eteenpäin. Tämä tapaus toistuu painajaisuniseni. Sen jälkeen päiväni on pilalla ja toimettona.

Kaikki alkoi olla kunnossa, pelloilta poistettu kammottavat sodanjäljet. Saatiin hyvä sato, karjaa lisättiin. Taas evakkoon. Juhannusviikko, omaisuuden pakkaaminen, karjat taloista kokoon ja perheistä ajajat kuljettajiksi, olin yksi heistä. Matkaa kertyi n. 600 km, 30 päivää, meistä pidettiin hyvä huolta matkan varrella. Perheet löytyivät. Silloin osattiin yhteiskunnassamme.

Evakko aika, raskas ja nöyryyttävä, mutta olen kiitollinen ja tyytyväinen kohdalleni tulevasta menneestä ja tulevasta toiveikas, saan asua ihanassa vapaassa maassa. Sain koulutautua ja toimia eläkkeelle asti kutsumus/mieliammattissani lasten parissa perheeni tuke-

mana. Rohkenen kertoa tuleville maamme hoivaajille toiveeni ja luottamukseni: rakastava ja rehellinen, totuudenmukainen työ tuo turvaa kaikille. Tämän päivän lapsemme ovat maamme kruununjalokivi, jota tulee kohdella sen arvon mukaisesti. Maamme tulevaisuudelle on tärkeää, että nouseva pysyy terveenä joka suhteessa.

Toiveena olisi, että vanhemmat, isovanhemmat, kummit, sedät, tädit, enot ja ystävät suojelisivat ja kirkastaisivat kruununjalokiveä, niin että se olisi tulevaan turva, lukien, kertoen lapsen kanssa rakastavasti, totuudenmukaisesti, sääntöihin nojaten, tukien ja luottaen.

Vielä lopuksi, kun rakastamme työtä, pyydämme siunausta:

”Oi Herra, siunaa synnyinmaamme runsailla taivaan lahjoilla, et ahkeralla työllä saamme elämämme tarpeita. Suo armos halki aikain riittää, sua lastenlapsemmekin kiittää.”

Siirtoväkeä Savonlinnan Faneeritehtaalla. Savonlinna 20.3.1940. SA-Kuva.

Lotat antavat ruokaa evakoille. Viilpula 23.6.1941. SA-Kuva

Vaasan Läänin Maanpuolustusyhdistykselle kaksi kunniajäsentä

Vaasan Läänin Maanpuolustusyhdistyksen Vaasa Parks Airport Parkissa sijaitsevilla toimitiloilla 29.10.2019 pidetyssä syyskokouksessa tehtiin yhdistyksen historian kannalta merkittävä päätös, kun kokous kutsui yhdistykselle kaksi uutta kunniajäsentä. Yhdistyksellä on aiemmin ollut yksi kunniajäsen, nyt jo edesmennyt Vaasan Soitasläänin esikuntapäällikkönä ja komentajana toiminut eversti Ari-Ilmari Iisakkala, joka virkatehtäviensä puitteissa vastasi pitkään alueen maanpuolustuskurssien järjestämisestä yhdessä läänin maaherran kanssa.

Uudet kunniajäsenet, **liikenneneuvos Friz Kuula** ja **kanslianeuvos Holger Strandberg** ovat olleet yhdistyksen jäseninä sen perustamisvuodesta 1965 lähtien, Kuula osallistui jopa yhdistyksen perustavaan kokoukseen. Kunniajäseneksi kutsumiseen liittyen yhdistyksen puheenjohtaja, **kauppaneuvos Martti Euro** luovutti heille historioitsijoiden Häggman, Keskisarja ja Kuisma ajan-kohtaisteoksen ”1918”.

Varsinaisessa kokouksessa käsiteltiin yhdistyksen sääntöjen syyskokoukselle määräämät asiat. Hallituksen valittiin uusiksi jäseniksi sorvuroisten tilalle **Päivi Sorjonen** Lohtajalta ja **Vesa Seppälä** Kaskisista. Yhdistyksen puheenjohtajana jatkaa **Martti Euro** Kokkolasta. Vuoden 2020 toimintasuunnitelmassa todetaan mm., että jatketaan hyväksi todettua käytäntöä pitää yhdistyksen viralliset kevät- ja syyskokoukset yhteistyössä yhdistyksen toimialueen – kolmen pohjalaismaakunnan – yritysten ja kokonaisuusmaapuolustuksen kannalta keskeisten viranomais- ja muiden yhteisöjen kanssa. Kevätkokous suunnitellaan pidettäväksi Kokkolassa, joka ensi vuonna viettää 400-vuotisjuhlavuottaan. Puolustusvoimiin pidetään yhteyttä mm. yhdistyksen toimialueen kannalta tärkeään joukko-osastoon suuntautuvalla opinto- ja tutustumismatkalla. Vuoden 2020 matkaksi oli esillä tutustuminen Kainuun prikaatiin Kajaanissa sekä siihen liittyvä käynti Suomussalmella Raatteen tien Talvisota-museossa ja sodan taistelualueilla.

Ennen kokouksen alkua Vaasa Parks Airportsin **toimitusjohtaja Ulla Mäki-Lohiluoma** esitteli Vaasan energiaklusterin ja muiden korkean teknologian yritysten toimitilojen tuottamiseen, hallinnointiin ja markkinointiin keskittyneen Vaasa

VLMPY:n uudet kunniajäsenet Friz Kuula (vas.) ja Holger Strandberg.

Parksin toimintastrategiaa, kehitystä ja tulevaisuuden näkymiä. Kiintoisaa esitystä seurasi vilkas keskustelu. Vaasa Parks Airportsin toiminnot ovat keskittyneet kolmelle alueelle. Vaasa Airport Park sijaitsee Vaasan lentoaseman välittömässä läheisyydessä. Alueen toimitilakanta on uutta, laajuudeltaan 150 000 m² ja työntekijöitä on yli 4000. Tunnetuimpia yrityksiä ovat Wärtsilä ja Danfoss. Strömberg Parkin juuret juontavat Strömbergin tulon Vaa-

saan 1940-luvulla. Nykyisin toimitiloja on yhteensä 250 000 m² ja työntekijöitä yli 3000, joista 2/3 ”nykystrombergin” eli ABB:n palveluksessa. Vaasa Science Park sijaitsee keskustan tuntumassa Palosaaren yliopisto- ja korkeakoulukampuksella. Korkeakoulujen ja niiden tutkimuslaitosten lisäksi teknologiakeskuksessa toimii yli 100 pientä ja keskisuurta yritystä.

Ilkka Virtanen

Puheenjohtaja Martti Euro luovutti illan emännälle Ulla Mäki-Lohiluomalle yhdistyksen pöytäviirin kiitoksena erinomaisista kokousjärjestelyistä.

Merivoimien ex-komentaja, vara-amiraali Veijo Taipalus (vas.), Hannu Wallius, Väinö Herttua, Jouko Kuusmin sekä Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Mauri Etelämäki olivat osana n. 30 hengen kokousväkeä.

Suomi ei jäänyt Talvisodassa sittenkään täysin yksin

Lauantaina 30.11.2019 tuli kuluneeksi 80 vuotta siitä, kun Talvisota alkoi. Neuvostoliitto aloitti tuolloin – pääosin yllättäen, sanottuaan yksipuolisesti irti maittemme välisen hyökkäämättömyyssopimuksen ja ilman edeltävää sodanjulistusta – massiivisen hyökkäyksen maahamme. Edessä olivat maamme 105 kohtalon päivää. Määrällisesti ylivoimaista vihollista vastaan taistelleet suomalaiset löysivät kuitenkin puolustautumiseensa yksituumaisuuden ja Talvisodan hengessä koettelemuksesta selvitettiin, kohtalon päivät muuttuivat kunnian päiviksi. Siitäkin huolimatta, että inhimilliset menetykset sodassa olivat suuret ja rauhanehdot ankarat.

Talvisota on tärkeä osa kansallista muistiamme

Talvisodan alkamista ja itse sotaa on syksyn mittaan muistettu ja muisteltu laajasti sekä tiedotusvälineissä että eri yhteisöjen järjestämissä tilaisuuksissa. Österbottens Försvarsgille – Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf ja Vaasan Reserviupseeripiiri – Vasa Reservofficersditrikt ry järjestivät Talvisodan alkamisen 80-vuotispäivän tuntumassa 28. päivänä marraskuuta Vaasan Sotilaskodissa esitelmä- ja keskustelutilaisuuden, missä käsiteltiin syksyn 1939 jännittynyttä tilannetta Euroopassa, tämän vaikutusta Suomen ja Neuvostoliiton välisiin suhteisiin sekä maamme joutumista lopulta sotaan väkivahvan naapurinsa kanssa. Esitelmän pitäjäksi saatiin Helsingin yliopiston poliittisen historian professori **Kimmo Rentola**. Rentola otsikoi esitelmänsä kysymyksen ”**Jäikö Suomi Talvisodassa yksin?**” muotoon. Tutkimuksissaan Rentola on erikoistunut muun muassa Suomen ja Neuvostoliiton välisiin suhteisiin, Stalinin toimintaan Neuvostoliiton diktaattorina sekä suomalaiseen kommunismin. Rentola on saatta-

Esitelmätilaisuus veti Vaasan Sotilaskodin ääriään myöten täyteen. Kuulijoita oli paikalla noin 100.

nut tutkimustensa tuloksia myös palkittujen tietokirjojen muotoon. Rentolan kirja ”Vallankumouksen aave, Vasemmisto, Beljakov ja Kekkonen 1970” voitti Vuoden tiedekirja-palkinnon vuonna 2005 ja hänen kirjansa ”Stalin ja Suomen kohtalo” sai Lauri Jäntin palkinnon vuonna 2017. Rentola toimii myös Helsingin Sanomien kolumnistina ja on arvostettu esitelmäiläisjä ja asiantuntija tutkimusalueillaan.

Talvisota ja suurvaltapolitiikka

Talvisota oli paitsi suurmittainen sotilaallinen konflikti Suomen ja Neuvostoliiton välillä myös seurausta ajan suurvaltapolitiikasta ja siten osa toista maailmansotaa. Suomelle jäi pienenä valtiona lähinnä pelinappulan osa, se joutui käymään sotansa ison naapurinsa kanssa pääosin yksin, ilman tehokasta ulkopuolista sotilaallista tukea. Yleissääntönä tällaisissa yhteyksissä Rentolan mukaan on, että suurvaltalta heruu tukea Suomen Talvisodan kaltaisille tilanteille vain silloin, jos se hyödyttää suurvaltaa itseään. Rentolan tutkimusten mukaan Stalinilla oli erittäin tehokas vakoilujärjestelmä Euroopan eri valtioissa. Stalinin saamien tietojen

mukaan Suomi ei tulisi sodan syttyessä saamaan merkittävää sotilaallista tukea ja Stalinin mukaan tähän ei olisi aikaakaan, kun sota olisi nopeasti ohi. Elokuussa 1939 Saksan kanssa sovitettu pakti ja etupiirijako toivat Suomen Neuvostoliiton etupiiriin kuuluvaksi. Kun elokuun sopimus syveni syyskuussa Puolan romahduksen jälkeen Neuvostoliiton ja Saksan väliseksi ystävyssopimukseksi, Stalin vakuuttui, ettei Saksa tulisi sotatilanteessa Suomen avuksi. Ruotsin Moskovassa sotalasiamieheltä Stalin sai tiedon, että Ruotsi ei osallistuisi sotaan Suomen puolesta muutaman saaren ja pienen rajansiirron takia. Virallisissa Neuvostoliiton ja Suomen välisissä neuvotteluissahan oli kysymys juuri tämän tason asioista. Kun Stalinin korviin kantautui vielä eversti Paasonen sanomana tieto, että Suomi Neuvostoliiton hyökätessä vetäytyisi taistellen kohti pohjoista ja Ruotsia vuoden 1808 sodan tapaan, Stalin lisäsi hyökkäyssuunnitelmaan Suomen katkaisemisen Oulun tasalta. Neuvostoliiton suurlähettiläänä Iso-Britanniassa oli Ivan Maiski, joka tunsi hyvin Suomen asioita oltuaan täällä suurlähettiläänä aiemmin 1930-lu-

vulla. Maiskilta välittyi Stalinille tieto, että pääministeri Churchill piti Neuvostoliiton vaatimuksia Suomelle luonnollisena ja olisi pelkästään hyväksi, että Neuvostoliitto olisi itäisen Itämeren herra Saksan sijaan. Neuvostoliiton sota Suomen kanssa olisi myös hyväksi, koska se sitoisi Neuvostoliiton sotilasresursseja. Sota ja Stalinin sitä koskevat virhearvot Antaessaan Neuvostoliiton sotilasvoimille hyökkäyskäsken Stalin lähti ajatuksesta, että Suomi joutuisi taistelemaan yksin. Hän katsoi myös, että Suomi ei sotilaallisesti pienenä ja heikkona valtiona kestäisi Neuvostoliiton hyökkäystä kuin parin viikon verran. Suomi olisi vallattavissa kokonaan. Rentolan mukaan Stalinin ajatteluun sisältyi useita virheitä, jotka selittävät miksi hänen tavoitteensa eivät kokonaisuudessaan kuitenkaan toteutuneet. Stalin oli saanut vakoilutietona käsityksen, että Mannerheimilla oli pessimismia ja muuta epäuskoa Suomen sodassa selviytymistä kohtaan. Kun sota käynnistyi, toiminta osoitti toista. Mannerheim ja muu sodanjohto toimivat päättäväisesti ja määrätietoisesti hyökkäyksen torjunnassa. Stalin ei osannut ottaa riittävästi huomioon suomalaisen yhteiskunnan ja

demokratian tilaa ja kehitystä itsenäisyyden ensimmäisinä vuosikymmeninä. Demokraattisesti valitulla hallituksella oli laaja pohja ja kannatus. Taloudellinen kehitys oli ollut hyvä ja merkittäviä sosiaalisia uudistuksia oli saatu aikaan. Kansalla oli edellytykset ja halu asettua yhtenäisenä vastustamaan hyökkäystä. Stalinin Terijoelle perustama O.W. Kuusisen ”Suomen kansanhallitus” osoitti lopullisesti, että sodassa ei ollut kyse vain joistakin rajansiirroista Leningradin turvallisuuden takamiseksi vaan koko maan valloittamisesta. Tämä vaikutti ratkaisevasti suomalaisten intoon puolustaa maataan. Stalin pettyi, kun vasemmistolaiset, eivät edes useimmat kommunistit ottaneetkaan hyökkäystä ilmielien vastaan, vaan seisovivat yhteisessä puolustusrintamassa. Myös ulkomaiden suhtautuminen sotaan muuttui todellisten tavoitteiden paljastuttua. Paljastuneet Stalinin vainot ja massamurhat vaikuttivat samaan suuntaan. Sotaan valmistautuminen oli helpon voiton toivossa tehty puutteellisesti. Talvinen ajankohta sopi mahdollisimman huonosti jättiarmeijan liikkumiseen metsäisessä, suoperäisessä ja vähäteisessä maastossa. Sotilaita tuotiin runsaasti alueilta, joilla talviset olosuhteet olivat vieraita, ja sekä ruoka- että vaatehuolto olivat puutteellisesti järjestetyt. Myöskään sodanjohtoon ammattitaito ei ollut korkea, suuri osa kyvykästä upseeristoa oli Stalinin toimesta likvidoitu. Sodan kuluessa välillistä tukea ulkovalloilta Suomi sai sodan kuluessa konkreettista sotilaallista tukea vain Ruotsilta. Sotavoimien osalta kyse oli vapaaehtoisjoukoista, joiden moraalinen merkitys oli suurempi kuin käytännön tuki. Rentola kuitenkin katsoi, että Ruotsin taholta tulut aseistus ja rahoitus olivat merkittävämpi tuki kuin yleensä on ajateltu. Pohjalaisilla on tässä suhteessa omakohtaista kokemusta Merenkurkun yli avatun jäätien käytöstä Suomen tukemiseen.

Kun sota ei ollutkaan muutamassa viikossa ohi ja Stalinin suunnitelmat koko maan valtaamiseksi paljastuivat, usean länsivaltion suhtautuminen Suomen asemaan muuttui. Suoraan tukeen ei lähdetty, mutta Neuvostoliiton vahvistumiselle haluttiin asettaa rajat, se voisi tulevaisuudessa olla Stalinin maailmanvallankumousajatuksineen jopa länsivaltojen vihollinen. Sotapropagandassa Neuvostoliitto oli jo vihollislaama sekä Iso-Britannialle että Ranskalle. Neuvostoliiton joukkoja sitovia sotatoimiakin valmisteltiin ja annettiin tiedon kulkeutua Stalinille. Stalinia erityisesti huolestuttava tieto oli länsivaltojen aiheet pommittaa Bakua ja muita Kaukasian öljykenttiä. Rentola katsoi, että kaikki tämän suuntaiset toimet toimivat länsivaltojen omien tavoitteiden ohella epäsuorana tukena myös Suomelle, Stalin joutui kiinnittämään huomiota ja ohjaamaan resursseja muualle. Neuvostoliitto suostui rauhaan tilanteessa, jossa Suomen puolustuskyky oli romahtamaisillaan.

Omin voimin, ei kuitenkaan täysin yksin

Rentolan esityksen loppupäätelmänä oli, että Suomen ei tarvinnut käydä Talvisotaansa täysin yksin. Konkreettista sotilaallista tukea saatiin tosin vain Ruotsilta, erityisesti aseiden ja rahoituksen muodossa. Muiden länsivaltioiden keskuudessa ennen sotaa vallinnut nihkeä suhtautuminen Suomen tukemiseen muuttui sodan kuluessa myötätunnoksi ja johti toimenpiteisiin, jotka vaikuttivat merkittävästi siihen, että rauha saatiin aikaiseksi. Kaikesta tästä huolimatta Suomen selviytymisen Talvisodasta ratkaisi kuitenkin suomalaisten oma voimakas ja uhrautuva taistelutahto isänmaan vapauden puolesta.

Ilkka Virtanen

Österbottens Försvarsgille – Pohjanmaan Maanpuolustuskilta

Kuvat ja kuvatestit: Raimo Latvala

Suomen lippu voi liehua vapaasti sekä Talvisodan että professori Kimmo Rentolan esitelmän päätteeksi.

On siirrytty illan vilkkaaseen keskusteluosuuteen. Paikalla oli useita Rentolan vanhoja tuttuja ja hänen Vaasan nuoruus- ja kouluajoiltaan. Rentola on ylioppilas vaasalaisesta Onkilahden yhteiskoulusta.

Perinteitä vaalitaan – muisto elää

Vapaussotien Keski-Pohjanmaan perinneyhdistys valmistautuu tuleviin isompiin tapahtumiin, joita ovat 26.1. vietettävä tammisunnuntai ja Suojeluskuntalais-patsaan paljastustilaisuus 17.5.2020.

Tammisunnuntaita vietetään vuosittain tammikuun viimeisenä sunnuntaina Suomen sisällissodan eli niin sanotun vapaussodan alkamisen muistoksi.

Tulevana tammisunnuntaina keskipohjalaiset vapaussodan perinteen vaalijat kokoontuvat Haapajärvelle, missä osallistutaan jumalanpalvelukseen, lähetetään seppelpartiot kolmelle eri sotiimme liittyvälle muistopatsaalle ja kokoonnutaan lopuksi seurakuntakotiin, mikä on varsinaisen muistojuhlan pitopaikka. Haapajärviset vastuhenkilöt Esko Hirviniemen johdolla huolehtivat juhla järjestelyistä.

Vapaussotien Keski-Pohjanmaan perinneyhdistys on valmistellut Suojeluskuntalais-patsashanketta jo parin vuoden ajan, ja nyt, varainhankinnan loppusuoralla, voitiin jo vahvistaa patsaan paljastusajankohta ja -paikka. Taiteilija Pekka Jylhän suunnittelema ja valmistama patsas sijoitetaan Kokkolan Vartioliinan eteen, vastapäätä Lotta-patsasta. Juhlallinen paljastustilaisuus 17.5.2020, kaa-tuneitten muistopäivänä, liittyy yhtenä tapahtumana myös Kokkolan kaupungin 400-vuotisjuhlallisuuksiin. Kitinkannuksen kuntoutuskeskuksen tiloissa 28.11. pidetyssä kokouksessa koettiin myös kohokohta, kun yhdistyksen puheenjohtaja Jari Myllymäki

Vuoden 2019 viimeisessä kokouksessa päätökset on tehty, ja nyt voidaan kohdistaa huomio tuleviin tapahtumiin.

luovutti pitkäaikaiselle hallituksen jäsenelle ja aktiiville, Esko Hirviniemelle, Vapaussodan Perinneliiton myöntämän kunniakilven.

Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen

Esko Hirviniemi sai vastaanottaa Vapaussodan Perinneliiton myöntämän kunniakilven, luovuttajana Vapaussotien Keski-Pohjanmaan perinneyhdistyksen pj. Jari Myllymäki.

Aurajoen varrella - maanpuolustusjärjestöjen suur tapahtumassa

Kolmen vuoden välein järjestettävä maanpuolustusjärjestöjen liittokokoustapahtuma rantautui tänä vuonna Aurajoen varrelle 15.-17.11. Noin viisi sataa henkeä vapaaehtoisia maanpuolustajia oli saapunut paikalle Reserviläisliiton, Reserviupseeriliiton, Reserviläisurheiluliiton, Maanpuolustusnaisten liiton sekä Maanpuolustuskiltojen liiton jäseninä. Kokousviikonloppun pääpaikkana toimi hotelli Radisson Blu Marina Palace. Keski-Pohjanmaan maanpuolustajien piirin alueelta tapahtumaan osallistuivat Rauno Hauta-aho, Jari Myllymäki, Seppo Ruotoistenmäki sekä Sami Salmu.

Suomen Reserviupseeriliiton jäsenen näkökulmasta tärkein tapahtuma oli liiton uuden puheenjohtajan valinta, sekä liittotohallituksen ja liittovaltuus-

ton valinta. Vuoden kuluessa liiton istuvan puheenjohtajan, reservin majuri **Mikko Halakilahden** saappaita täyttämään oli ilmoittautunut hitaan alun jälkeen viisi ehdokasta: **Leila Kaleva** Helsingistä, **Veli-Matti Kesälahti** Imatralta, **Tuomas Kuusivaara** Valkeakoskelta, **Aaro Mäkelä** Helsingistä sekä **Petri Ranta** Ulvilasta. Puheenjohtajaehdokkaat kampanjoivat läpi syksyn ahkerasti ympäri Suomen ja aktivoivat samalla sekä kenttää että toisiaan pohtimaan liiton suuntaa. Puheenjohtaja-vaali ratkesi toisen kierroksen ehdokkaiden Kalevan ja Mäkelän kesken, Mäkelän tultua valituksi Reserviupseeriliiton uudeksi puheenjohtajaksi kolmivuotiskaudelle. Mäkelä (36) on laihialaislähtöinen, Helsingissä asuva reservin yliluutnantti ja pitkäaikainen Reserviupseeriliiton hallitusaktiivi

sekä varapuheenjohtaja.

Miksi lähteä liittokokoukseen edustamaan omaa kerhoa tai piiriä?

Tärkein syy on ilman muuta V - niin kuin verkostoituminen. Koska viisaus ei asu yksin kenessäkään, on ensiarvoisen tärkeää luoda kontakteja muihin vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentän toimijoihin - pitäähän vastuualueen naapurien toiminnasta olla selvillä ja kun apua tarvitaan, ovat yhteydet kunnossa. Liittokokousviikonloppun parasta antia olivatkin hyvässä seurassa käydyt monipuoliset keskustelut vanhojen ja uusien ystävien kanssa, eikä käy kieltäminen, etteikö olisi hauskaakin pidetty!

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen superviikonloppu huipentui Turun VPK:n talolla

järjestettyyn maanpuolustusjuhlaan, jossa musiikkiannista vastasi Laivaston soitto-kunta ja juhlapuheen piti pitkäaikainen kansanedustaja ja ministeri Ilkka Kanerva.

Sami Salmu

K-P:n maanpuolustajien piirin pj

Jälleennäkemisiä. Norjan Reserviupseeriliiton entinen puheenjohtaja majuri Terje Surdal palkittiin Reserviupseeriliiton kultaisella ansiomitalilla pitkäaikaisen yhteistyön johdosta.

Erkki Laasasen muistolle 28.5.1925 – 03.09.2019

Seuraava kirjoitus otettu Vetelin osaston 60-vuotisesta toiminnasta kertovasta kirjasta, historiikin kirjoittaja on Eino Viitala

Erkki itse kirjoittaa Kohtalon vuodet Vetelissä -kirjassa haavoittumisestaan 8.10.1944 Rannan Ylimaalla, pitkää avun odotuksesta syksyisessä erämaassa, pelosta, vihdoinkin avun saapumisesta ja sairaalaan pääsystä. Siinä kirjoituksessa hän sanoo selviytyneensä elämään jatkuva särky kädessään ja painajaisunet seuranaan. Silloin hänelle vahvistettiin vammaprosentiksi 25. Vamma vain pahentui ja sen prosentti nousi 50:een, mutta sen kanssa hän oppi elämään ja säryt sietämään.

Erkkihän on ikäluokkaa 1925-syntyneet ja siten osan sota-ajasta hän oli vielä kotirintamalla. Urheilijana, erityisesti hiihtäjänä hän jatkosodan alkuvuosinakin hiihteli paljon ja muutti harrastuksensa hyötyliikunnaksi metsästäen riistalintuja, joita silloin oli paljon. Sodan jälkeen näytti ilmeiseltä, että hiihtäjän ura oli nyt mennyt, mutta sisu oli

tallella. Hiihtoharrastus alkoi kuntoutumisen myötä aluksi yhden sauvan avulla. Kunnon ja terveyden kohennettua hän yhä vain lisäsi harjoittelua saavuttaen hiihtourheilussa valtakunnan huippujen tason. Rinnan siinä tapahtui myös opiskelu Tuomarniemen Metsäkoulussa metsätekniikoksi, ja sen jälkeen hän meni työhön perheyrytykseen Laasasen Suksitehtaalte. Vielä työn ohessa jatkui myös hiihtoharrastus muuttuen vuosien mittaan erilaistuksi urheilun johtotehtäviksi. Elettyihin vuosikymmeniin sisältyy paljon kerrottavaa ja paljon toimintaa. Anni-puoliso löytyi kotipitäjästä ja avioliitto solmittiin vuonna 1954. Ilkka syntyi -55, Päivi-56, Osmo-58 ja Miia -73. Työn rinnalla Erkki sai hoidettavakseen lukuisia luottamustoimia. Niitä antoivat kotikunta, Vetelin Sähkölaitos, Osuuspankki, Riistanhoitoyhdistys, urheilun järjestöt ja monen muut yhteiset pyrkimykset ja harrastukset. Sotilasarvoltaan Erkki oli ylikersantti. Erkki toimi niin oman Vetelin sotainvalidiosaston puheenjohtajana sekä Keski-Pohjanmaan Sotainvalidipiirin puheenjohtajana vuosina 1999-2005

Erkki Laasanen

sekä kuului Sotainvalidien Veljesliiton, valtakunnallisen järjestön, Liittovaltuustoon. Erkki oli Keski-Pohjanmaan Sotainvalidipiirin hallituksen kunniapuheenjohtaja ja kuului Sotainvalidien Veljesliiton

kunniakerhoon. Kiitollisuuden ja kunnioituksen mielin jäämme häntä muistamaan.

19-vuotiaana toipilaana sotasairaalassa 1944 Erkki Laasanen kirjoitti sairaalan joulujuhlaan seuraavan runon:

Makaan maassa, tunnen veren hajun.
Mieleni täyttää hätä ja pelkokin raju.
Minuun osuneet on vihollisen luodit.
Ne polttaa, raastaa ja tuskan saa aikaan.

Hätä täyttää mielen. Näinkö päättyy elämäni nuori,
ruumissani vihollisen luoti?
Tiedän, olen yksin nyt aavalla suolla,
ehkä omat ovat vielä toisella puolla.
Huudan taakse: ”Veljet, auttakaa!”

Ei vastaa sieltä kukaan. He eivät ole päässeet mukaan.
Takana makaavat he niin hiljaa.
Siellä tuoni on niittänyt nuorta viljaa.
Ei auttajaa siellä: yksin, yksin nyt tällä tiellä.

Ei -Isä Taivaan, auta nyt! Näin huudan ja rukoulen.
Kuule mua! Ota käteesi, pois minut täältä kannan,
uusi elämä vielä anna!

Ja silloin se tapahtuu: on pelko poissa.
Niin ihmeen hyvä ja varma olla on.
Ei tuskaa, pelkoa! Nyt tiedän sen:
Sinä hätäni kuulit sinne taivaaseen.
Ei sattua minuun enää pahemmin voi,
sen tiedän nyt, täältä johdatat minut pois.
Vaikka luodit vinkuu ja vaatteita raastaa,
tiedän, ne ei osua enää saakaan.

Viimein olen taasen omien puolella.
Olen turvassa, en enää yksin aavalla suolla.
Kiitos Isä Taivaan, että huutoni kuulit.
Sinä käsilläsi vaarasta minut kannoit.
Sinä minulle elämän, elämän vielä annoit.

Talvisodan alkamispäivää muistettiin Kalajoella

Kalajoen Reserviläiset ry kunnioitti 80 vuotta sitten alkaneen talvisodan muistopäivää 30.11.2019 kello 12.00. Yhdistyksen kunniavartioidella oli yllään vanhamalliset lumipuvut, ja varustuksena heillä oli sodanaikaiset sotilaskiväärin. Aseita ei Kalajoella ole ollut kunniavartiolla käytössä koskaan aiemmin.

Sankarihaudalla pidettiin pieni muistotilaisuus, johon osallistuivat Kalajoen mieskuoro, kalajokiset reserviläis- ja veteraanijärjestöt, Kalajoen kaupunki ja seurakunta. Myös tavalisia kaupunkilaisia oli koontunut kunnioittamaan tilaisuutta. Muistopäivää juhlistettiin myös lippuvartiolla ja seppeleen laskulla. Tilaisuuden järjestämisessä vastasivat paikkakunnan reserviläisjärjestöt, seurakunta ja kaupunki.

Jari Kerola
Kalajoen Reserviläiset ry:n puheenjohtaja

Kalajoen hautausmaan sankarimuistomerkillä kunniavartiomiehet jääkäri (res) Pyykölä ja ylikersantti (res) Honkela, molemmat Kalajoen Reserviläiset ry:n jäseniä.

Monumentet över de stupade 1939-1944 vid Pedersöre kyrkas hjältegravar / Kaatuneiden muistomerkki sankarihaudoilla Pedersören kirkolla. Bild/kuva Cecilia Holmström

Premierade i Jakobstad från vänster / palkitut Pietarsaassa vasemmalta: Petri Ahonen, Jesper Wikström, Hannu Sulkakoski, Johan Irjala, Vesa Marjamäki. Hannes Sand fattas / puuttuu. Bild/kuva: Mikael Skytte

1 Er. Autokomppania täytti kunnioitettavat 75 vuotta

Juhltilaisuus pidettiin Kainuun Prikaatissa 5.12.2019, ja Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta oli mukana juhlimassa perinteikästä autokomppaniaa neljän edustajan delegaatiolla.

Tilaisuus aloitettiin sotilaallisilla juhlamenoin, ja omassa juhlapuheessaan Autokomppanian päällikkö kapteeni Antti Kilpeläinen kertoi yksikön syntyhistoriasta ja sen vaiheista aina tähän päivään saakka. Puhteensa päätteeksi hän toivotti kaikki kutsuvieraat tervetulleeksi ainutlaatuisen tilaisuuteen.

Paraatitentältä siirryimme sisätiloihin ruokalan lämpimään, siellä meidät vastaanottivat kapteenit Antti Kilpeläinen ja Ville Viinikainen. Kapteeni Antti Kilpeläinen siirtyy vuoden vaihtuessa esikuntatehtäviin, ja Autokomppanian uudeksi päälliköksi astuu kapteeni Ville Viinikainen. Kainuulaisten herkkupöytien äärellä kuuntelimme juhlapuheita, oli muistamisia ja palkintojen jakoa niin kuin perinteisiin kuuluukin. Ruoka oli maukasta ja kainuulaispainotteista, kahvi täytekakun kera kruunasi päivällistilaisuutemme. Oli aika siirtyä majoitukseen ja

valmistautua vapaamuotoiseen iltataphtumaan.

Illanviettopaikkana oli Kajaanin lähistöllä sijaitseva Invalidiliiton Invala, missä oli vapaata seurustelua ja saunomista, tietovisailua sekä maittavaa iltapalaa ruokajuomineen kaikkineen.

Illan kuluessa oli myös mahdollisuus keskusteltiin henkilökunnan kanssa mielenkiintoisista ja yhteisistä asioista. Yhteistyömme jatkuu ja sitä on tarkoitus syventää mahdollisuuksien mukaan. Yhteistyömme 1Er. Autokomppanian kanssa on alkanut jo vuonna 2004, ja jatkuu edelleen isänmaallisessa hengessä. Prikaatin komentaja, prikaatinkenraali Tuomo Repo oli myös kiinnostunut yhteistyöstämme ja halusi muuttaman valokuvan muistoksi tilaisuuksiin osallistumisestamme. Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry onnittelee 1. Er Autokomppaniaa 75-vuotispäivän johdosta ja toivottaa menestyksellistä tulevaisuutta. Kilta kiittää vieraanvaraisuudesta ja toivottaa kaikille mukana olleille hyvää ja rauhallista joulua sekä turvallista vuotta 2020.

Kuvaa ja tekstiä: Eero Muhonen

Traditionsskytte i vinterkrigets ande – perinneammuntaa talvisodan hengessä

Med anledning att det gått 80 år sedan vinterkriget bröt ut ordnade Jakobstadsnejdens Reservister traditionsskytte med dynamiska element. Snön räckte till och vädret var utmärkt lördagen den 30.11. då vissa firade lillajul och andra fick ihågkomma våra veteraners insatser 1939-1940. På en bana som simulerade försvarsstrid fick skyttarna turvis skjuta mot reaktiva mål med gevär och sedan kasta en ”brännflaska” följt av pistolskytte.

Koska tänä vuonna on kulunut 80 vuotta siitä, kun talvisota syttyi, niin Pietarsaarensuuden Reserviläiset järjesti perinneammunnat, joissa oli toiminnallisia elementtejä. Lunta riitti, ja sää oli mainio lauantaina 30.11., jolloin toiset juhlivat pikkujoulua, ja toiset taas muistelivat veteraaniemme panosta 1939-1940. Puolustustaistelua simuloivalla radalla ampujat saivat vuorotellen ampua kivääreillä reaktiivisiin maaleihin ja sitten heittää ”polttopullon”, tämän jälkeen seurasi pistooliammunta kohteeseen.

Kivääriammunta, patruunasiteitä käyttävillä ampujilla oli vahva etu.

Text och bild:
Johan Irjala

”Polttopullon” heitto vihollisen T-26:ia kohti, tämän jälkeen vaunun miehistöä tulitettiin pistoolilla.

Kalajoen reserviläisillä vilkasta ampumatoimintaa

Kalajoen Reserviläiset ry järjesti vuonna 2019 useat eri ammunnat jäsenistölleen. Vuosi aloitettiin tammikuussa pimeäammunnoilla, jotka suoritettiin reserviläiskivääreillä SRA-ohjeistusta noudattaen. Keväällä järjestettiin vapaakivääri-cup 300 m matkalla ja kivääri 300 m -ammunnat. Kivääri 300 m -ammunta suoritettiin perinneaseilla. Vapaakivääri-cup ammuttiin jäsenistön omilla kivääreillä, jotka on pääasiassa tarkoitettu metsästyskäyttöön. Kesällä ammunnat suoritettiin 9 mm pistooliin, reserviläiskiväärein ja vapaakivääri cup-muotoisena. Syksyllä kilpailtiin vielä samoissa sarjoissa. Osallistujia kaikissa ammunnoissa oli useampia henkilöitä, maksimissaan aina 16:een reserviläiseen.

Ammuntojen järjestäjänä on ollut Kalajoen Reserviläisten puheenjohtaja Jari Kerola, ja apukouluttajina ovat toimineet Joni Kuljunlahti ja Juha Vierimaa. Vuoden 2019 parhaana ampujana palkittiin Tuomas Niemi. Viimeisessä osakilpailussa Tuomas rohmusi kolme muutakin pokaalia. Muita cup-kilpailussa pärjänneitä olivat mm. Pirkola,

Kalajoen Reserviläiset ry:n vuoden viimeiset ammunnat 2.11.2019. Kuvan henkilöt palkintoineen: Kerola, Kuljunlahti, Niemi, Pyykölä ja Kärjä.

Vierimaa ja Pyykölä

Kalajoen Reserviläisillä on ollut tarkoitus pitää jäsenistölle riittävästi ammuntoja vuoden aikana ja tarjota mahdollisuus ampumaharrastukseen, vaikka ei asetta juuri nyt omistai-

sikaan. Pistoolit ja reserviläiskiväärit on lainattu MPK:lta. Osa ammunnoista on ollut MPK:n kurssien ja jo usean vuoden ajan, eli niistä on saanut MPK:n rinnasteisia kertausharjoitusvuorokausia. MPK:n vakuutus on myös ollut

voimassa harjoituksen ajan. Ammunnoissa on ohjeistettu osallistujia, annettu samalla ampumakoulutusta ja pyritty hyödyntämään ilmaisia patruunoita. Ammuntojen aikana on myös paistettu makkaraa ja poristettu mukavia.

Palkinnot on jaettu yleensä kolmelle parhaalle osakilpailussa menestyneelle. Vapaakivääri-cupissa joka osakilpailun voittaja on saanut kiertopalkinnon seinälleen, ja kilpailun voittajan nimi on kirjattu laattaan. Tänä vuonna

cup-palkintoa ovat pitäneet seinällään Juha Vierimaa ja Tuomas Niemi.

Vuodelle 2020 on jo lyöty lukkoon neljä eri ammunta-kertaa. Vuosi alkaa pimeäammunnoilla tammi-helmikuussa. Toukokuussa jatketaan kivääri 300 m ja vapaakivääriammunnoilla. Heinä-elokuun vaihteessa ammutaan pistooli 9 mm, reserviläiskivääri ja vapaakivääri-cup jatkuu. Syksyllä ammutaan vielä samat kilpailut kuin kesällä ainakin yhden kerran. Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Kalajoen Reserviläisten puheenjohtajaan Jari Kerolaan. Yhdistyksen Internet-sivut otetaan käyttöön vuodenvaihteessa, ja sieltä saa lisää infoa toiminnasta vuonna 2020. Kevätkokous pidetään pääsiäisen jälkeen.

Jari Kerola

Kalajoen Reserviläiset ry:n puheenjohtaja

Taktiset ampuma-asekurssit Vaasassa 2020

Ampuma-aselain muutos linjasi MPK:n maanpuolustuspiireissä toteutettavan ampumakoulutuksen uudelleen. Sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa ammunnat toteutetaan hyväksytyin ampumaohjelmiston mukaisesti, kun taas varautumisen ja turvallisuuden puolella ne voidaan toteuttaa Suomen Ampumaurheilu- sekä Reserviläisurheiluliiton lajisääntöjen mukaisesti.

Kuluneen syksyn tavoin jatketaan Vaasassa practical- ja SRA-henkisesti. Aiempiin vuosiin verrattuna toteutus helpottuu, sillä nyt vain lajisäännöt ja mielikuvitus ovat rajana. Lajiehtoina on, ettei kilpailuissa samoja asioita toisteta, vaan

kohdataan aina uusi haaste. Tämä edellyttää alati muuttuvia ampumaharjoitteita. Muutos sinetöi nyt vuodesta 1994 toteutetut kurssikäytänteet.

Taktisia kiväärikursseja jatketaan niitä edelleen kehittäen. **Pistoolikarbiiniluokka** otetaan myös mukaan, koska toiminta-ammuntalajeissa nämä aseet lisäävät suosiota. Kurssit 1 ja 2 ovat edelleen ampumatekniikkaa sisältäviä. Muilla ”lähipäivillä” ei enää taistelijapari- tai partiomuodossa ammuta, vaan kaikki toteutetaan yksilösuorituksina. Tästä syystä toteutetaan kuitenkin aiempaa vieläkin enemmän partiotaktista harjoittelua ”kylmin aseina”. Tällä taa-

taan, että jokainen osallistuja ymmärtää, mihin kukin ammutaharjoite ”isossa kuvassa” linkittyy. Harjoitteissa huomioidaan myös toiminnalliset ammuntauurheilulajit, koska Suomessa aseiden omistus pohjaa suurelta osin urheiluammuntaan metsästyksen ohella. **SRA –kurssien** toteutusta jatketaan, tavoitteena saada mahdollisimman moni aloittamaan kilpa-ampujan uran. Olennaisinta ei ole kuitenkaan pokaalien pokaaminen, vaan kokea hermojen hallintaa pyrittäessä maksimaaliseen suoritukseen kisatilanteessa. **Toiminnallisen ammunnan opintopolku** pistoolikalustolla on uutena kokonaisuutena. Tässä kan-

nustetaan toiminnallisten ampumalajien harrastajia ja uusia tulokkaita perehtymään kilpa-ammunnan taktiikkaan. Nämä kurssit ovat yksityiskohtaisia valmennustilaisuuksia.

Kurssien lopussa testinä ammutaan koulutuksen tärkeimmät aiheet sisältävä kilpailuasema. Koska ”aseeton kansa on kelvoton”, tulee aseenomistamiselle luoda selkeä tarve ja kannustaa ammunassa kehittymiseen. Tähän tarjoamme **nousujohteista valmennusta**.

Teksti ja kuvat: Hannu Maunula

Kun patruunat loppuvat, muokataan vastustajaa ”kylmin aseina”.

MilFight -harjoittelu jatkuu ympäri vuoden ilman taukoja. Mukaan pääsee tammi- ja syyskuun perustekniikkaleirien kautta.

Laskeutuskurssien toisen päivän laskut tehdään Kokkolan uudella vesitornilla.

”Älä ole uhrin!” naisille suunnatuilla itsepuolustuskursseilla hyökkääjälle ei käännetä poskea.

K-P Maanpuolustuspiirin syyskokouskuulumisia

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry piti syyskokouksensa Haapajärven kaupungintalolla 8.10.2019. Tilaisuuden avasi Haapajärven Reserviupseerikerhon pj., kapteeni (res) Timo Karvonen, ja Haapajärven kaupungin sivistysjohtaja Veijo Tikanmäki esitteli kotikaupunkinsa nykyhetken näkymiä maakunnan Reserviläis- ja Reserviupseeripiirin edustajille.

Kokouksesitelmän piti everstiluutnantti (evp) Esko Hirviniemi aiheesta kenttälääkintä ja kaatuneiden huolto. Mielenkiintoiseksi esitelmän tekivät monet havaintoesineet, jotka liittyivät sotilaitten ja rauhan- turvaajienkin terveyden ja hyvinvoinnin ylläpitoon.

Kokouksesitelmän piti everstiluutnantti (evp) Esko Hirviniemi aiheesta kenttälääkintä ja kaatuneiden huolto. Mielenkiintoiseksi esitelmän tekivät monet havaintoesineet, jotka liittyivät sotilaitten ja rauhan- turvaajienkin terveyden ja hyvinvoinnin ylläpitoon.

Painopistealueita ja järjestötoimintaa

Varsinaisessa piirin syyskokouksessa käsiteltiin tavanomaiset kokouskäytännön mukaiset aihealueet. Vuoden 2020 toimintasuunnitelma (26. toimintavuosi) pohjautuu pitkälti vakiintuneeseen käytäntöön, joten maanpuolustuspiirin ydintehtävä on edelleenkin paikallisyhdistysten toiminnan tukeminen. Muita painopistealueita ovat mm. maanpuolustuskoulutuksen toteuttaminen MPK:n kautta, reserviläisurheilutoiminnan edistäminen ja kilpailujen, kuntoliikunnan ja testausten järjestäminen. Myös aatteellista maanpuolustus- ja veteraanityötä tuetaan. Pohjanmaan Maanpuolustaja -lehteä toimitetaan edelleen omana jäsen- ja järjestölehtenä.

Järjestötoiminnan eteen pannaan nykyisiä jäseniä aktivoimalla ja kannustamalla jäsenjärjestöjä hankkimaan uusia jäseniä. Koko piirin alueella on tarkoitus toteuttaa erilaisia koulutus- tapahtumia.

Haapajärven kaupunginvaltuuston istuntosali toimi Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piirin syyskokouksen näyttämönä. Taustalla on mestarihihtäjä Mika Myllylän urasta kertova näyttely ja osa mittavasta palkintokokoelmasta.

Kuva: Eero Muhonen

Talous, tiedottaminen ja markkinointi

Piirin talous pohjautuu jäsen- ja lehtimaksutuloihin sekä piirilehden ilmoitushankintaan. Nyt onkin tärkeää saada lehteen paikallisia kirjoituksia eri jäsenjärjestöiltä; lehden monipuolinen sisältö on perusteena paikallisten ilmoittajien tuen saamiseksi koko piirin alueella. Piiri haluaa hyödyntää oman Pohjanmaan Maanpuolustaja -lehden roolia tiedottamisessa ja varsinkin jäsenyhdistysten toiminnan sekä koulutustapahtumien esittelyssä. Lehti halutaan pitää mielenkiintoisena julkaisemalla siinä erilaisia asiantuntijakirjoituksia, sotilaalliseen ja maanpuolustukselliseen toimintaan liittyviä artikkeleita, perinne- ja veteraanitoimintaa- kaan unohtamatta. Lehti julkaistaan edelleenkin osittain kaksikielisenä printtiversiona neljä kertaa vuodessa. Kokouksessa

keskusteltiin lehden pelkkään nettiversioon siirtymisestä. Tällä hetkellä koko lehti ja aikaisemmat numerot ovat luettavissa myös sähköisesti piirin kotisivujen linkin kautta. Piiri haluaa korostaa maanpuolustustyön roolia ja lisätä tiedottamista maakunnallisissa viestimissä ja näyttäytymistä erilaisissa messu- ja yleisötapahtumissa. Piirin omia kotisivuja (www.kpmaanpuolustajat.fi) kehitetään edelleen.

Muuta toimintaa

Vuoden 2020 aikana järjestetään Pohjanmaan aluetoimiston ja reserviläisjärjestöjen suunnittelupäivät. Piiri on vaikuttamassa PAUHA20-harjoituksen Kersantti/Vänrikkipäivän järjestämisessä. On myös valtakunnallisia ja maakunnallisia maanpuolustustapahtumia, ja niihin osittain kaksikielisenä printtiversiona neljä kertaa vuodessa. Kokouksessa

matkoille ja retkille. Piirin alueelta osallistutaan vielä Sotiemme Veteraanit 2020 -keräykseen ja tuetaan paikallisyhdistysten Veteraanilähiystävötoimintaa. Kokkola 2020 -paikallisyhdistysten yhteinen syyskokous, se tulee aiheuttamaan oman jäsenistön toimijoille mielenkiintoisia tehtäviä.

Ampuma- ja urheilutoimintaa

Ampumatoimintaa jatketaan perinteiseen tapaan järjestämällä piirin mestaruuskilpailuja ja ampumata- pahtumia. Jäsenyhdistysten ampujia kannustetaan osallistumaan myös ResUL:n kilpailuihin, ja muutenkin pyritään tehostamaan ja aktivoimaan kilpailutoimintaa.

Ammunnan koulutukseen tulee muutoksia, varsinkin MPK:n ammunnanjohtajaoikeuksiin. Varmistetaan, että riittävän monella on päivitetty oikeudet. Akti-

voitaan yhdistysten kilpailujärjestäjiä osallistumaan koulutustilaisuuksiin.

Piirin tasolla järjestetään seuraavat mestaruuskilpailut: SRA-ammunta, pienoiskivääri, palvelusammunta 1, 2, 3 ja 4, ruutiaseet, sotilasaseet, perinneaseet, kaksoishirvi ja ilma-aseet. Kilpailijoita tuetaan osallistumismaksuissa ja matkakuluissa ResUL:n kilpailuihin osallistuttaessa. Tuetaan järjestäjiä antamalla PM-kisoihin Leijona-mitalipalkinnot.

Valtakunnallinen syysjotos järjestetään vuonna 2021 Haapajärven asevarikolla ja sen valmistelua jatketaan.

Kuntoliikuntapuolella jäseniä kannustetaan osallistumaan liikuntatapahtumiin ja järjestetään kuntotestaustilaisuuksia. Puristusvoimamittarit ovat yhdistysten käytettävissä. Em. tilaisuuksien ja tapahtumien järjestämisessä kannattaa toimia yhdessä paikallisten urheiluseurojen

kanssa. Aktivoidaan yhdistyksiä omaan kuntoliikuntatoimintaan sekä saamaan osallistujia piiriin ja ResUL:n järjestämiin tapahtumiin. Jokaisen reserviläisen kannattaa tutustua ja käyttää sähköistä kuntokorttia, siihen löytyy linkki piirin kotisivulta.

Jäsenille tiedotetaan kilpailuista ja muista tapahtumista piirin oman lehden, nettisivujen ja yhdistyskirjeiden välityksellä. Tulokset ja kuvia kisoista laitetaan Pohjanmaan Maanpuolustaja -lehteen.

Syyskokouksen päätöksiä

Toimintasuunnitelma vahvistettiin hallituksen esittämässä muodossa, myös jäsen- ja lehtimaksut tullaan pitämään ennallaan. Vuoden 2020 talousarvio vahvistettiin taloudenhoitajan laskelmien perusteella, budjetoitu tilikauden tulos tulisi olemaan 10 euroa. Piirin toiminnantarkastus tapahtuu Heikki Kipon johdolla ja hallituksen jäsenmäärä säilyy entisenä, 1 + 8 jäsentä. Hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Christer Erikssonin jälkeen Sami Salmu, 1. vpj. on Sami Pokki, 2. vpj. Seppo Ruotoistenmäki ja 3. vpj. Tomi Kurikkala. Kari Autio, Johan Irjala, Jari Myllymäki, Eero Muhonen ja Rauno Hauta-aho jatkavat hallituksen muina jäseninä. Keski-Pohjanmaan piirin edustajina RUL:ssa jatkavat Myllymäki, Salmu ja Ruotoistenmäki, ja Reserviläisliitossa Hauta-aho.

Teksti: Jouko Liikanen

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piirin edellinen puheenjohtaja Christer Eriksson luovutti piirin luotsauksen uudelle puheenjohtajalle, kalajokiselle Sami Salmulle. Taustalla haapajärvisen taidemaalari ja taidegraafikko Erkki-Sakari Heinosen öljyvärimaalaukset Nykyisyys. Kuva: Jouko Liikanen

Tällä ensisidepakkauksellakin on oma mielenkiintoinen kehitystaustansa, kertoi everstiluutnantti (evp) Esko Hirviniemi. Kuva: Jouko Liikanen

Monitoimisuus korostuu uusissa korveteissa

Syksyn aikana saatiin vihdoin kauan odotetut sopimukset solmittua, ja Suomen Merivoimien uudet korvetit ovat nyt virallisesti tilauksessa. Kyseessä on neljä Pohjanmaa-luokan alusta, ja itse rakentaminen alkaa vuoden 2022 alussa. Ensimmäisen aluksen testausjakso alkaa sitten vuoden 2024 puolivälissä, ja seuraavan vuoden aikana se tulee operatiiviseen käyttöön. Uusi laivue on valmis vuonna 2028, ja silloin kaikkien neljän aluksen on tarkoitus olla operatiivisessa valmiudessa. Samalla aikataululla myös Rauma-luokan ohjusveneet ja Hämeenmaa-luokan miinalaivat poistuvat käytöstä.

Hanketta on arvosteltu mediassa ja julkisissa keskusteluissa. Veneiden luokitusta on kyseenalaistettu, niiden kokoa on väitetty liian suureksi, ja alusten lukumäärän on sanottu olevan liian alhainen.

Sotilasveneidien luokitukset ovat monimutkaisia maailmaa, ja suoraan ei löydy itsestään selvää luokitusta Pohjanmaa-kaltaisille aluksille. Lähin sukulainen on Etelä-Korean Nampo-luokka, jota yleensä kutsutaan miinalaivaksi. Tämä ei kuitenkaan kuvaa alusten monipuolista aseistusta, joka

Pohjanmaa-luokan havainnekuva. Kuva: Puolustusvoimat

mahdollistaa sekä pintatorjunta-, ilmatorjunta-, että sukellusvenetorjunta-tehtäviä. Kokoonsa ja aseistuksen kannalta kyseessä olisi mahdollisesti fregatti, mutta toisaalta fregatit yleensä sopivat hyvin valtamerioperaatioihin, kun taas Pohjanmaa-luokka on suunniteltu saaristo-olosuhteisiin. Näin ollen Merivoimat on päättänyt kutsua niitä korveteiksi, mikä on

hyvä kompromissi.

Koko ei sinänsä paljon eroaa nykyisistä miinalaivoista, ja se mahdollistaa monipuolisemman ja kattavamman aseistuksen verrattuna ohjusveneisiin. Tähän myös vaikuttaa lukumäärä, mutta on tärkeä muistaa, että vaikka runkojen määrä laskee, tähän asti Rauma-luokka on pystynyt torjumaan sukellusveneitä

ja osallistumaan pintatieteluihin, muttei ilmatorjuntaan. Hamina-luokalla on puolestaan ollut pinta- ja ilmatorjuntatehtäviä, mutta ei ole pystynyt osallistumaan sukellusvenetorjuntaan. Peruskorjausten jälkeen Haminat saavat syvyyttävät kaikuluotaimet sekä kaksi torpedoa, jotka mahdollistavat sukellusvenetorjuntatehtäviä, mutta edelleen ammusvarastot

ovat pieniä: kuusi pintatorjuntaohjusta, kahdeksan lyhytkantaman ilmatorjuntaohjusta, sekä mainittu kaksi torpedoa. Lisäksi kulkuominaisuudet jäissä ja kestävyys ovat huonot.

Kaikki nämä ovat ominaisuuksia, jotka Pohjanmaa-luokassa ovat paremmassa kunnossa, ja kaikki nämä seikat vaativat tietyn koon. Joka alus pystyy

näin, ihan eri tavalla kuin Merivoimien aiemmat alukset, pärjäämään myös yksin. Yhdessä muiden alusten kanssa neljä Pohjanmaata riittää siihen, että Merivoimat pystyy toimimaan kahteen suuntaan samanaikaisesti, esimerkiksi Saaristomerellä ja Helsingin edustalla.

Multifunktionella korvetter

Under hösten fick vi till slut se de efterlängtrade kontrakten, och finska Marinens korvetter är nu officiellt beställda. Det handlar om fyra fartyg, Pohjanmaa-klassen, och själva byggandet inleds under början av 2022. Sjöproverna för det första fartyget inleds sedan i mitten av 2024, och under 2025 tas den i operativt bruk. Hela flottiljen ska vara klar 2028, vilket innebär att alla fyra fartyg är i operativ beredskap. Enligt samma tidtabell tas också Rauma-klassens robotbåtar och Hämeenmaa-klassens minfartyg ur bruk.

Projektet har kritiserats i media och i den allmänna debatten. Båtarnas klassificering har ifrågasatts; storleken har ansetts vara för stor och antalet fartyg för litet.

Klassificeringen av örlogsfartyg är en invecklad historia, och det finns ingen riktigt självklar klass för den typen av fartyg som Pohjanmaa-klassen

Pohjanmaa-luokka

Pohjanmaa-luokan havainnekuva. Kuva: Puolustusvoimat

utgör. Den närmaste motsvarigheten är den sydkoreanska Nampo-klassen, som för det mesta beskrivs som minfartyg. Beteckningen speglar inte fartygens mångsidiga beväpning, som möjliggör ytstrid, luftvärns- och ubåtsjaktuppgifter. Storleken och beväpningen gör att man eventuellt skul-

le kunna kalla dem för fregatter, men fregatter är för det mesta optimerade för operationer på världshaven, medan Pohjanmaa-klassen är byggd för att verka i skärgårdsmiljö. På grund av det här har Marinen beslutat att kalla dem för korvetter, vilket är en bra kompromiss.

Storleken i sig skiljer sig inte mycket från de nuvarande minfartygen, och möjliggör en mångsidigare och kraftigare beväpning jämfört med robotbåtarna. Det här påverkar också antalet fartyg, men det är viktigt att komma ihåg att hittills har Rauma-klassen kunnat bekämpa ubåtar och delta i

ytstrid men saknat luftvärn, medan Hamina-klassen haft ytstrids- och luftvärnsuppgifter men saknat möjligheter att bekämpa ubåtar. Efter sin halvtidsmodifiering får Hamina-klassen en släpsonar och två torpeder som möjliggör ubåtsjakt, men ammunitionslagren är fortfarande begränsade:

sex sjömålsrobotar, åtta korträckviddiga luftvärnsrobotar, och de nämnda två torpederna. Förmågan att uppträda i is och uthålligheten är dessutom dåliga.

Alla de här utmaningarna är saker som Pohjanmaa-klassen designats för att göra bättre, och alla kräver sin storlek. Det här gör att varje fartyg i klassen klarar sig också på egen hand på ett helt annat sätt än Marinens nuvarande fartyg, och tillsammans med Marinens andra fartyg räcker fyra Pohjanmaa till för att Marinen ska kunna verka i två riktningar samtidigt, t.ex. i Skärgårdshavet och utanför Helsingfors.

Robin Häggblom

Salmu K-P:n Maanpuolustajien piirin johtoon

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n syyskokouksessa 8.10.2019 Haapajärvellä valittiin piirin uudeksi puheenjohtajaksi kalajokinen yliluutnantti (res) Sami Salmu.

Sami Salmu. Kuva: Jouko Liikanen

RESERVILÄISTEN SM-PILKIT 2020 PYHÄJÄRVI

Kilpailukeskus: Hotellinranta, opastus Ollintie 19, 86800 Pyhäsalmi

Kilpailukala: kaikki lain sallimat, ei taimen. Syöttäminen kielletty.

Sarjat: miehet, miehet 55, miehet 65, naiset, joukkuekisa

Joukkuekisa: 3 hengen joukkueet, sekajoukkueet sallittu.

Naisten – ja veteraanisarjoissa potkurin ja akkukairan käyttö sallittu.

Ilmoittautuminen: 15.3.2020 mennessä sähköpostiin: respilkki2020@gmail.com

Osallistumismaksu: 20€/henkilö, joukkuemaksu 30€, jälki-ilmoittautuminen +10€

Maksu: 17.3.2020 mennessä tilille:

FI90 4600 1820 0211 56, kuitti mukaan kisaan

Tiedustelut: Jyrki Paavola, puh: 044 235 4238

Majoitusta tarvitsevat:

Hotelli Pyhäsalmi, puh: 08 478 8200

Kisa: Kisa-aika klo 10.00-14.00, siirtymät 45 min + 60 min

08.00 Kanslia auki

09.00 Kisapuhe

09.15 Siirtymä

10.00 Kisa alkaa.

14.00 Kisa päättyy ja siirtymä alkaa.

15.00 Siirtymä päättyy, kaikkien oltava rannalla.

16.00 Palkintojen jako.

Paikalla kioskia ja kalastustarvikemyyntiä, (pilkit, vavat, siimat, syötit)

Kaikkien osallistujien kesken arvotaan Makitan akkukairapaketti (arvo 329 €)

Taistelijan mieli ja taistelijan keho

Varusmiespalveluksessa kunnon kohottaminen tapahtuu johdetusti ja nousujohteisesti. Reserviläisten kunnon ylläpito jää valitettavan usein heidän oman viitseliäisyytensä varaan.

Toimintakyky on keskeinen tekijä sotilaan osaamisen rinnalla. Sotilaan tulee olla toimintakykyinen sekä fyysisesti, psyykkisesti, sosiaalisesti että eettisesti. Toimintakykyä on varusmiespalveluksessa koulutettu aiemminkin. Kyseessä ei siis ole uusi asia, mutta osana Koulutus2020 -uudistusta puolustusvoimissa rakennetaan kokonaisvaltaisempaa toimintakykyohjelmaa. Vuosien 2018 ja 2019 aikana kokeillaan sekä uusimuotoista liikuntakoulutusta (Taistelijan keho) että psyykkisen, eettisen ja sosiaalisen toimintakyvyn koulutusta, joka

kulkee nimellä Taistelijan mieli. Uudistuksen ydinajatuksena on integroida toimintakykykoulutus osaksi kaikkea sotilaskoulutusta. Ilman toimintakykyä osaminen ei johda haluttuun lopputulemaan, etenkin kuormittavissa tilanteissa. Uusimuotoista toimintakykykoulutusta on jo kokeiltu saapumiserällä 2/18 Porin prikaatissa ja Kainuun prikaatissa. Ensihavainnot ovat olleet positiivisia ja kouluttajilta on saatu koulutuksen jatkekehittämiseen arvokasta palautetta. Kokeiluita jatketaan saapumiserällä 1/19 muutamissa joukko-osastoissa niin

maa-, meri- kuin ilmapuolustuksessa.

Liikuntakoulutusta kehitetään viimeisimmän tutkimustiedon ja valmennusmenetelmien perusteella

Liikuntakoulutuksen uudistus perustuu viimeisimpiin tutkimustietoon sekä valmennusmenetelmiin. Liikuntakoulutuksen rungon muodostaa koko palvelusajan kestävä nousujohteinen kestävyys- ja voimaharjoitusohjelma. Liikuntakoulutukseen aiemmin sisältyneitä sotilaan taidollisia ominaisuuksia, kuten suunnistamista,

marssimista, hiihtämistä harjoitellaan osana muuta sotilaskoulutusta. Palloilu- ja mailapeleihin tarjotaan mahdollisuus osallistua vapaa-aikana Varusmiesten liikuntakerhoissa.

Taistelijan mieli kehittää varusmiehen itsetuntemusta ja vahvistaa ryhmäkiinteyttä

Taistelijan mieli -ohjelma on rakentunut useiden eri maiden asevoimilta ja Suomessa muun muassa poliisilta saatujen kokemusten perusteella, mutta taustalla ovat myös Puolustusvoimien perusyksiköiden päälliköiden ja

muiden koulutuksen suunnitteluun ja toteuttamiseen osallistuvien henkilöiden hyviksi kokemat käytännöt. Taistelijan mieli -koulutus auttaa varusmiestä oman motivaationsa ymmärtämisessä ja vahvistamisessa, itseluottamuksen kehittämisessä sekä opettaa työkaluja stressaavista tilanteista selviämiseksi ja toimintakyvyn palauttamiseksi. Lisäksi taistelijan mieli ohjelma tukee varusmiehen sitoutumista omaan tehtävään ja vahvistaa sotilastoiminnassa erittäin tärkeässä roolissa olevaa ryhmäkiinteyttä. Taistelijan mieli ei opeta ainoastaan sotilaan tehtävissä

tarvittavaa toimintakykyä, vaan opeista on varusmiehille hyötyä laajemminkin omassa elämässä, kun he oppivat keskeisiä elämänhallintaan ja muun muassa oman jaksamisen hallintaan ja itseluottamukseen liittyviä taitoja. Taistelijan keho -koulutuksesta varusmiehet saavat puolestaan reserviin aiempaa paremmat avaimet oman fyysisen kunnon ylläpitämiseen ja kehittämiseen.

Lähde: puolustusvoimat.fi

Kuvat ja kuvatekstit:
Jouko Liikanen

Sissejä kertausharjoituksessa Santahaminassa. Varusteitten kuitaamisen jälkeen osasto siirtyy maastoon - juosten.

Kun sotilaan oma henkinen ja fyysinen kunto on tasapainossa, vaikeatkin tilanteet ovat helpommin hallittavissa.

Maapuolustus 2030-luvulla

Maapuolustus vastaa toimintaympäristön muutokseen joustavalla joukkorakenteella, joukkojen operatiivisella ja taktisella liikkeellä, monipuolisella ja ulottuvalla tulenkäytökyvyllä sekä ylivertaisella johtamisella. Maapuolustus on vahvasti kansallisesti ja kansainvälisesti verkottunut. Tulevaisuudessa sotien ja kriisien toimintaympäristö muuttuu entistä monipuolisemmaksi ja laajemmaksi. Kriisin osapuolten toimintaan vaikuttavat perinteisten maa-, meri- ja ilmaulottuvuuksien lisäksi myös avaruus- ja kybertoimintaympäristöt. Kaikki toimintaan vaikuttavat tekijät eivät kuitenkaan välttämättä ole konkreettisia joukkoja tai niiden aikaan saamia fyysisiä vaikutuksia, vaan vaikutukset saattavat olla esimerkiksi tietoverkkojen kautta kohdistuvia vaikutuksia. Ne voivat tapahtua automaattisesti ilman ihmisen jatkuvaa ohjausta tai valvontaa. Tällaisia vaikutuksia voivat olla esimerkiksi johtamisverkkojen käytön häiritseminen kybertoiminnalla tai paikannusjärjestelmien häiritseminen satelliittien kautta. Maapuolustuksen suorituskykyä kehitetään pitkäjänteisesti ja suunnitelmallisesti kohti 2030-lukua. Kehittäminen toteutetaan osana puolustusjärjestelmän kehittämistä siten, että maapuolustuksella kyetään luomaan puolustusjärjestelmälle niitä suorituskykyjä, jotka tukevat puolustusjärjestelmän tavoitteiden saavuttamista. 2030-luvun Maapuolustus toteutetaan yhteisoperaationa. Yhteisoperaatiossa yhteensovitetaan maa-, meri- ja ilmapuolustuksen sekä yhteisten suorituskykyjen käyttö halutun loppuasetelman aikaansaamiseksi. Yhteisoperaatioon saattaa liittyä myös ulkomaisen avun vastaanottaminen.

Maaoperointikyky ylläpidetään vahvana. Maaoperaatiot ovat maavoimien johtamia operaatioita, joissa yhteensovitetaan maavoimien eri aselajien ja toimialojen toiminnot ja joilla ennaltaehkäistään, torjutaan tai lyödään maahyökkäykset sekä suojataan yhteiskunnan toiminnan kannalta keskeiset kohteet, alueet ja toiminnot. 2030-luvun maaoperaatiot perustuvat kynnys- ja paikallisjoukkojen torjunta- ja kulutusvoimaan, johon yhdistyvät operatiivinen tulenkäyttö hyökkääjän syvyyteen sekä ratkaisujoukkojen iskut aloitteen tempaamiseksi ja tilanteen ratkaisemiseksi. Kynnysjoukkojen ja ratkaisujoukkojen taistelua tukevat raja- ja paikallisjoukot. Maavoimien johtamia operaatioita tuetaan Puolustusvoimien yhteisillä suorituskyvyillä sekä Ilma-voimien ja Merivoimien taistelulla. Maapuolustuksen kehittämisellä luodaan suorituskykyä, jotka mahdollistavat joukkojen ja järjestelmien operatiivisen liikkeen sekä riittävän pitkälle kantavan tehokkaan tulenkäytön vastustajan taistelun estämiseksi maa-alueella. Operatiivisen liikkuvuuden ja siihen liittyvän tulenkäytön lisäksi maapuolustuksen 2030-luvun joukot ja järjestelmät mahdollistavat myös paikallisten taisteluiden toimeenpanon. Maavoimien joukot muodostavat maapuolustuksen suorituskyvyn. Niillä mahdollistetaan koko valtakunnan puolustaminen ja alueellisen painopisteen muodostaminen. Kokonaisuudessaan maapuolustukselle kehitetään 2030-luvulle mentäessä joustava joukkorakenne, joka mahdollistaa maapuolustuksen joukkojen nopean ja tehokkaan käytön erilaisissa tilannekehityksissä. Maavoimien sodan ajan joukot jaetaan käyttöperiaatteiden,

valmiusvaatimusten, organisaatiotason ja aselajien mukaan.

Käyttöperiaatteiden mukaan joukot jaetaan kynnysjoukkoihin, ratkaisujoukkoihin ja paikallisesti toimiviin joukkoihin. Kynnysjoukoilla nostetaan vastustajan kynnystä aloittaa maaoperaatio maamme vastaan. Kynnysjoukoilla kyetään estämään vastustajalta maa-alueemme vapaa käyttö erityisesti nopeassa tilannekehityksessä, mikäli vastustaja päättää varautumisestamme huolimatta aloittaa operaation. Ratkaisujoukkojen suorituskyky on kynnysjoukkoja laajempi ja niillä kyetään ratkaisemaan mahdolliset maamme vastaan kohdistuvat maaoperaatiot osana yhteisoperaatiota. Paikallisesti toimivia joukkoja kehitetään ja varustetaan nykyistä taiste-

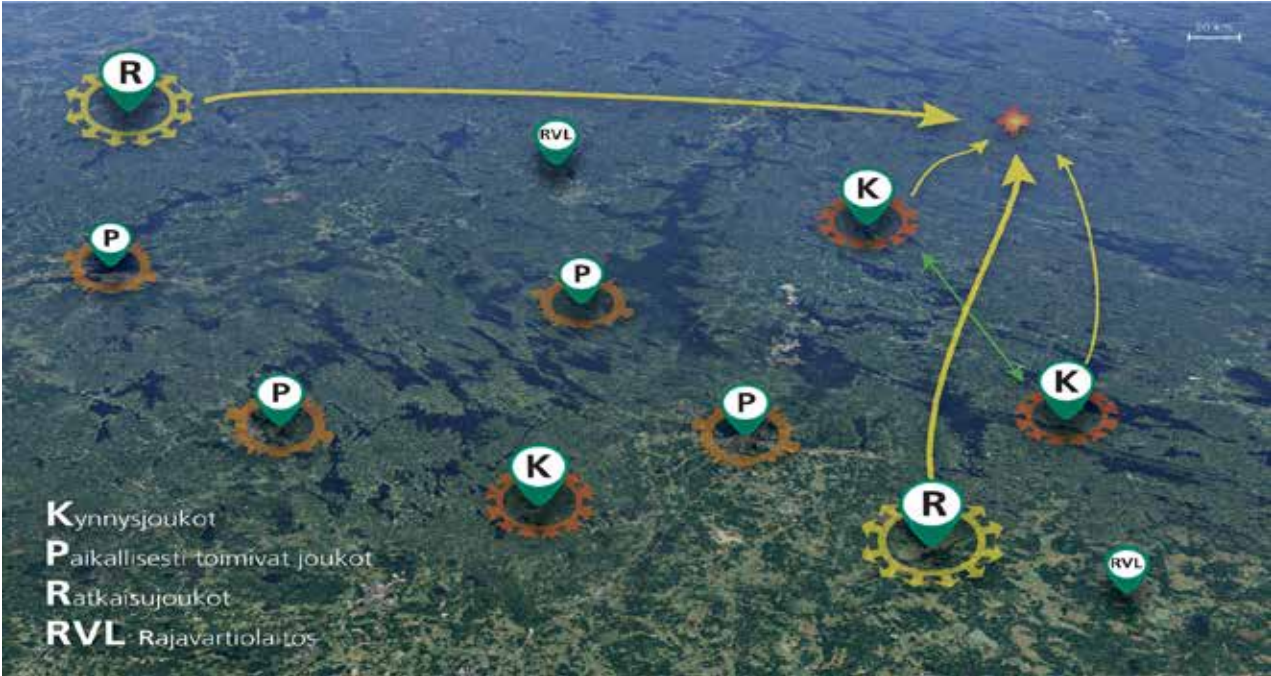
lukykyisemmiksi ja itenäisemmiksi, jolloin ne kykenevät estämään vastustajan operaatiot paikallisesti. Paikallisesti toimivien joukkojen voimavarana on oman toiminta-alueen vankka tuntemus sekä tehtävän mukaan räätälöity koulutus ja varustus. Osana maapuolustuksen kehittämistä joukoille ja järjestelmille luodaan 2030-luvulle mentäessä johtamiskyky, joka mahdollistaa reaaliaikaiseen tilannekuvaan sekä tappion- ja häirinnänsietokykyisiin johtamisjärjestelmiin perustuvan tehokkaan johtamisen. Johtamiskyky luodaan sekä moderneilla teknisillä ja innovatiivisilla ratkaisuilla että korkealaituisella koulutuksella. Yhdessä nämä suorituskyvyt mahdollistavat vastustajaa

ylivertaisemman johtamiskyvyn ja operaatioiden toimeenpanon tehtäväjohtamisen periaatteita noudattaen myös silloin, kun johtamisjärjestelmät tai -verkot eivät ole käytettävissä. Kokonaisuutena kynnysjoukkojen, ratkaisujoukkojen ja paikallisesti toimivien joukkojen taistelulla sekä niitä tukevilla toiminoilla kyetään kattamaan koko valtakunnan alue. Maapuolustuksen joukot hyödyntävät operatiivista liikkuvuuttaan sekä tehokasta tulenkäyttökykyään. Maapuolustuksen joukkojen joustavalla käytöllä ja Rajavartiolaitoksen sekä Puolustusvoimien yhteisten suorituskykyjen tuella kyetään luomaan tilanteen kulloinkin edellyttämä operaation painopiste mihin tahansa valtakunnan alueella. Kuitenkin samalla säilytetään jatkuva kyky puolustukseen koko maan kattavilla paikallisesti toimivilla joukoilla.

Maapuolustus suunnitellaan ja kehitetään itsenäiseksi osaksi yhteisoperaatioita. Tämän lisäksi Maavoimille kehitetään kansainvälinen

yhteensopivuus. Yhteensopivuuden myötä maapuolustuksen suorituskyvyillä on mahdollista ottaa vastaan ulkomaista sotilaallista apua sekä tarvittaessa antaa sotilaallista apua kumppanivaltioille myös 2030-luvulla. Kansainvälisen yhteensopivuuden kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi nykyistä puolustusyhteistyötä jatketaan ja edelleen kehitetään sekä kahden- että monenvälisesti. Yhteensopivuutta luodaan niin harjoitustoiminnalla kuin rakentamalla suorituskykyä yhdessä muiden kumppanivaltioiden sekä muiden yhteisöjen ja järjestöjen kanssa. Yhteensopivuuden rakentamisen lopputuloksena maapuolustukselle luodaan kyky toimeenpanna yhteisoperaatioita sekä muiden puolustushaarojen että muiden valtioiden asevoimien kanssa.

Lähde ja kuvat: Puolustusvoimat, Maavoimat

Ylennykset

PUOLUSTUSVOIMAT Oulu Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimisto	KORPRAALIKSI: Finnilä Juhani Jalmari Reisjärvi PPOHM/KAJALTSTO	YLIVÄÄPELIKSI: Tiainen Toni Tuukka Kokkola POHMALTSTO	POHMALTSTO Törmänen Roope Matias Eerikki Kokkola POHMALTSTO	Kokkola POHMALTSTO Vähäkangas Daniel André Luoto POHMALTSTO
Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseerit 06.12.2019	Jylkkä Markku Antero Matias Haapajärvi PPOHM/KAJALTSTO	Virkkala Markus Ilmari Kaustinen P O H - MALTSTO	KORPRAALIKSI: Hakola Ismo-Oskari Kokkola POHMALTSTO	PUOLUSTUSVOIMAT Vaasa Pohjanmaan aluetoimisto
LUUTNANTI KSI: Kukkonen Harri Henrik Juhani Ylivieska PPOHM/KAJALTSTO	Kumpulainen Konsta Benjami Pyhäjärvi PPOHM/KAJALTSTO	YLIKERSANTI KSI: Hanner Tony Johan Christian Pietarsaari POHMALTSTO	Hollanti Miika Matias Kannus POHMALTSTO	Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseerit 06.12.2019
PUOLUSTUSVOIMAT Oulu Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimisto	Mattila Taneli Kustaa Maurinpoika Ylivieska PPOHM/KAJALTSTO	KERSANTI KSI: Kalliokoski Jussi Topias Kokkola POHMALTSTO	Huntus Antti Johannes Kaustinen POHMALTSTO	MAJURI KSI: Laide Erkki Juhani Kaustinen POHMALTSTO
Aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat henkilöt reservissä 06.12.2019	Pylväs Juha Pekka Ylivieska PPOHM/KAJALTSTO	Martinmäki Anssi Henrik Pietarsaari POHMALTSTO	Joki Santeri Matias Kokkola POHMALTSTO	KAPTEENI KSI: Paasila Pasi Nikolai Kokkola POHMALTSTO
YLIVÄÄPELI KSI: Isokoski Teppo Tapio Ylivieska PPOHM/KAJALTSTO	Tölli Antti Tapio Nivala PPOHM/KAJALTSTO	Myllykangas Kimmo Markus Kokkola POHMALTSTO	Koskela Janne Sakari Toholampi POHMALTSTO	YLILUUTNANTI KSI: Eteläperä Tommi Mikael Kokkola POHMALTSTO
YLIKERSANTI KSI: Kangas Aki Jaakko Nivala PPOHM/KAJALTSTO	Ylikotila Pertti Eerikki Sievi PPOHM/KAJALTSTO	Salo Sami Ville Pietarsaari POHMALTSTO	Nurila Timo Tapio Kokkola POHMALTSTO	LUUTNANTI KSI: Huuki Manolis Anton Kannus POHMALTSTO
ALIKERSANTI KSI: Sorvoja Panu Veli-Matti Kalajoki PPOHM/KAJALTSTO	PUOLUSTUSVOIMAT Vaasa Pohjanmaan aluetoimisto	Willman Jani Petteri Kokkola POHMALTSTO	Polso Joel Nesta Aleks Veteli POHMALTSTO	Hämäläinen Linda Bella Elisabet Kokkola POHMALTSTO
	Aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat henkilöt reservissä 06.12.2019	Portin Jesper Alexander Luoto POHMALTSTO	Ruha Jyri Sebastian Pedersöre POHMALTSTO	Järvelä Timo Antero Kokkola POHMALTSTO
	SOTILASMESTARI KSI: Isohanni Janne Juhani Kannus POHMALTSTO	ALIKERSANTI KSI: Männistö Kalle Petteri Kokkola POHMALTSTO	Snellman Jonas Carl Martin Pedersöre POHMALTSTO	
		Tarvudd Alex Samuel P Pietarsaari	Vasalampi Teemu Väinö Tapani	

Palkitut 2019

Reserviläisliitto Ry:n ansiomitalit

Rainer Artismaa,	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset ry	Kultainen ansiomitali
Ismo Petri Ahonen,	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry	Hopeinen ansiomitali
Jesper Wikström,	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry	Hopeinen ansiomitali
Hannu Sulkakoski		Hopeinen ansiomitali
Kari Sakko,	Ylivieskan Reserviläiset ry	Hopeinen ansiomitali
Johan Irjala,	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Jukka Juola,	Kalajoen Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Joni Kuljunlahti,	Kalajoen Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Jukka Kirjava,	Ylivieskan Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Ari-Ville Kivioja	Ylivieskan Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Juha Virkkala,	Ylivieskan Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Sami Pokki,	Ylivieskan Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Heikki Ylikangas,	Ylivieskan Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien Piiri ry:n ansiomitalit

Osmo Halonen,	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset ry	Hopeinen ansiomitali
Vesa Marjamäki,	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali
Hannes Sand,	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry	Pronssinen ansiomitali

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustusnaiset ry:n

JÄSENILTA

ma 13.1.2020 klo 18.30
MPKn tiloissa, Torikatu 40 5. krs, 67100 Kokkola.

Tilaisuus on avoin kaikille kiinnostuneille.
Piiripäällikkö Jani Pikkarainen kertoo Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toiminnasta ja kursseista naisille.
Kahvimaksu ja arpajaiset yhdistyksen toiminnan tukemiseksi.

Lisätietoa Fb-sivuilta: Keski-Pohjanmaan Maanpuolustusnaiset ry.

Merkkipäivät 2020

Suomen Reserviupseeriliitto ry

50 V

Saarela Jyrki Jaakko Olavi	29.4.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Rautiala Jari Antero	8.7.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Syri Jouko Robert	23.9.	Kokkolan Reserviupseerit Ry

60 V

Laukka Jouni Matias	4.2.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
Klein Paul Peter	4.2.	Perhonjokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Huttunen Ali Anssi Juhani	1.3.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Jaatinen Markus	20.3.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Luomaranta Jouni Veli	9.4.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Yrjänä Mikko Tuomo	6.6.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Numminen Juha Pekka	23.7.	Kannuksen Res.Ups.Kerho Ry
Helminen Antti Juhani	20.9.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Karpakka Jari Jukka	8.10.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry
Karvonen Timo Sakari	18.11.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry

70 V

Asiainen Juhani Eerikki	8.2.	Kannuksen Res.Ups.Kerho Ry
Jylhä Teppo Untamo	25.2.	Perhonjokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Liikanen Jouko Tapani	17.4.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Roiko-Jokela Antti Eemil	10.5.	Kannuksen Res.Ups.Kerho Ry
Mäkinen Esko Kalervo	12.6.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
Palosaari Antti	21.8.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
Kauranen Martti K.	7.9.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Haapalainen Pauli	14.9.	Kokkolan Reserviupseerit Ry
Tilli Arto Juhani	31.10.	Reisjärven Res.Ups.Kerho Ry
Soukka Paavo Samuli	15.11.	Kalajoen Res.Ups.Kerho Ry

75 V

Kinnunen Eero Alvar	4.6.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Talus Ismo E	27.11.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Lukkarinen Aulis	18.12.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Ainali Aatto	24.12.	Kokkolan Reserviupseerit Ry

80 V

Salo Osmo Kalevi	10.5.	Reisjärven Res.Ups.Kerho Ry
Kokkonieni Leo Koittopäiviö	15.10.	Nivalan Res.Ups.Kerho Ry
Honkela Veli	20.10.	Kalajoen Res.Ups.Kerho Ry
Taipale Tapio	22.11.	Kalajokilaakson Res.Ups.Kerho Ry
Kaikkonen Esko Juhani	17.12.	Kokkolan Reserviupseerit Ry

85 V

Moilanen Vilho	1.8.	Pyhäjärven Res.Ups.Kerho Ry
Puumala Paavo Tapani	6.12.	Perhonjokilaakson Res.Ups.Kerho Ry

90 V

Vähäsöyrinki Veikko	27.5.	Haapajärven Res.Ups.Kerho Ry
Honkela Jorma Johannes	14.9.	Kokkolan Reserviupseerit Ry

Reserviläisliitto ry

50 V

Hietala Timo Jukka	12.1.	Sievin Reserviläiset Ry
Huhta Jukka Paavo	12.1.	Kälviän Reserviläiset Ry
Korpela Kimmo	27.2.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Nikula Matti Henrik	4.3.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Virtanen Mika Kristian	7.4.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Korpela Antti Aarre Johannes	22.4.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Kaunisvesi Jani Petri	23.4.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Nikunen Jari Pekka	23.4.	Kalajoen Reserviläiset Ry.

Hautamäki Mika Juhani	30.4.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Järvelä Marko	27.5.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Lassfolk Bengt Ove Christian	27.5.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Somero Vesa Aimo	14.6.	Sievin Reserviläiset Ry
Niemelä Harri I	9.6.	Kannuksen Reserviläiset Ry
Mäkelä Mikko Johannes	26.6.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Nurmenniemi Risto	28.6.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Luhanko Juhani Antero	6.7.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Sepponen Jarko Matias	11.7.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Hirsikangas Sami	2.8.	Kannuksen Reserviläiset Ry
Saari-Kerola Satu	30.8.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Simonen Petri Juhani	14.9.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Hanhikoski Johan Emil	13.10.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry

60 V

Keränen Rauli Henrik	24.1.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Harju Mauno	3.3.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Härmälä Jörgen Anders Mikael	4.4.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Salomaa Raimo Tapio	12.4.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Bjonbäck Christer Emil Johannes	14.4.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Hiipakka Harri	7.5.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Ylikangas Valto Heikki Juhani	15.5.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Paajanen Raimo Antero	31.5.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Ström John Erik	5.6.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Hihnala Seppo	10.6.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Kinnunen Erkki Esko Mikael	18.6.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Huttunen Matti	19.6.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Laitala Jari Joonas	25.8.	Nivalan Reserviläiset Ry
Somero Arto	4.9.	Sievin Reserviläiset Ry
Somero Jarmo Johannes	4.9.	Sievin Reserviläiset Ry
Tölli Mikko	6.9.	Nivalan Reserviläiset Ry
Ruland Thomas	14.10.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Hihnala Vilho Tapani	17.10.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Väntänen Mikko Tapani	28.10.	Sievin Reserviläiset Ry
Juola Juha Matti	29.10.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Isokoski Juha	10.12.	Ylivieskan Reserviläiset Ry

70 V

Oravakangas Pentti	13.1.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Enholm Stefan Jan Erik	18.1.	Pietarsaaren Seudun Reserviläiset Ry
Sarkkinen Pertti Kalevi	5.2.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Rantakoivu Rauno	11.2.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Perander Reijo Kalervo	13.2.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Auno Eero Kalevi	17.2.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Hihnala Sakari Mikael	12.3.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Törmänen Pentti Antero	29.5.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Peltola Tuomo Kaarlo	12.7.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Torsti Unto Uolevi	3.9.	Kälviän Reserviläiset Ry
Timlin Martti Tapio	1.9.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Kellokoski Tapani Johannes	30.9.	Perhon Reserviläiset
Knuutti Ismo	16.11.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Vapola Olavi	16.11.	Ylivieskan Reserviläiset Ry

75 V

Hosionaho Ossi	29.1.	Nivalan Reserviläiset Ry
Järvinen Markku	31.5.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Ruuskanen Esko Tapani	9.7.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Norkniivilä Juhani Matti	8.8.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Kokkonen Vilho	12.8.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Pihlajamaa Ilkka	20.8.	Nivalan Reserviläiset Ry
Kallinen Markku	24.8.	Kälviän Reserviläiset Ry
Harmaala Raimo Erik	5.9.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Sipilä Jorma Juhani	27.10.	Ylivieskan Reserviläiset Ry
Ahola Keijo Olavi	19.11.	Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset Ry
Ruokoja Antti Tapani Ilmari	24.12.	Kälviän Reserviläiset Ry

80 V

Hihnala Reino	8.3.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Prest Tor Sven Mattias	1.5.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Viljamaa Sakari	10.8.	Kalajoen Reserviläiset Ry.
Mustaparta Hannu	17.9.	Pyhäjärven Reserviläiset Ry
Skoog Boers Valdemar	28.10.	Kokkolan Reserviläiset Ry
Salmu Olavi Antero	29.12.	Kalajoen Reserviläiset Ry.

TALVISODAN MUISTOHIIHTO

Kälviällä 14.3.2020

Hiihtomarssin matkat ovat n. 12 ja 25 km. Hiihtomarssia varten osallistuville reserviläisille jaetaan puolustusvoimien hiihtovälineet, lumipuku ja sissipipo. Hiihtomarssin jälkeen tarjotaan ruoka ja mahdollisuus saunomiseen.

Mikäli lumitilanteen vuoksi hiihtomarssia ei voida toteuttaa, suoritetaan tapahtuma jalkamarssina.

Osallistumismaksu on 15€. Reserviläinen saa kurssista yhden rinnasteisen kertausharjoitusvuorokauden.

Ilmoittautumiset www.mpk.fi/koulutuskalenteri tai piiritoimistoon p. 0400 395 909

Lisätietoja tapahtumasta antaa Simo Säippä, 050 327 3013.

Itsenäisyyspäivän 2019 valtakunnallinen pääjuhla Tampereella

Pohjanmaan Maanpuolustaja on
Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n,
Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry:n,
Österbottens Försvarsgille - Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n,
Vaasan Maanpuolustusnaiset ry:n sekä Keski-Pohjanmaan
Meripuolustajat ry:n yhdistysten tiedotus- ja jäsenlehti.

Talousasiat: Rauno Hauta-aho P. 040 581 7412
rauno.hauta-aho@sok.fi **Paino:** Botnia-Print Oy, Kokkola

**POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJA**

Päätoimittaja: Jouko Liikanen P. 044 558 2603
paatoimittaja@kpmaanpuolustajat.fi
www.kpmaanpuolustajat.fi

Aineistopäivät:

Talvisodan päättyminen..... 13.3.
Marskin syntymäpäivä..... 4.6.
Haminan rauha 1809 19.9.
Itsenäisyyspäivä 6.12.

OSOITTEENMUUTOKSET

RES: (09) 4056 2040
toimisto@reservilaisliitto.fi

RUL: (09) 4056 2054
toimisto@rul.fi

Autojoukkojen Kilta:

Ari Olli 050 375 4257
ari.am.oli@gmail.com

Vaasan Maanpuolustusnaiset:

Raija Koivisto 040 5186639
mpn.vaasa@gmail.com

Österbottens Försvarsgille:

Ilkka Virtanen 050 537 7909
ilkka.virtanen@uva.fi

K-P Meripuolustajat:

Jari Kivioja 050-5311463